

Šentjurske

NOV

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1997

352(497 4 Šentjur)

0093032,5

COBISS o

KNJIŽNICA ŠENTJUR

28. maj 1997 letnik: IV št.: 5 cena: 150 SIT

poštovina plačana pri pošti Šentjur

NASTOPILO JE KOŠNJE ČAS

Proračun '97

V Alpos prihajajo Čehi

Sponzorjeva stran:

Območna obrtna zbornica Šentjur

Naši župniki: Miha Herman

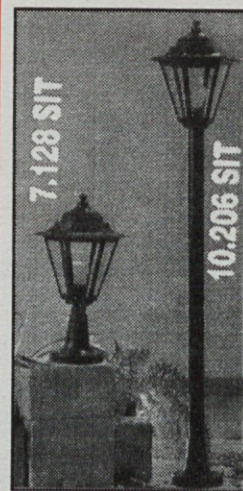
Lucija

Šport in razvedrilo

ElektroBUM

Trgovina z elektro materialom

TRŽNICA ŠENTJUR TEL.: 743-316, 0609 611 603

7.128 SIT

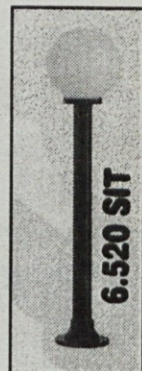

10.206 SIT

ugodna ponudba
VRTNIH SVETILK

11.696 SIT

6.520 SIT

Na zalogi material za gradbene omarice. Bogata izbira lestencev, namiznih svetilk, plafonier in industrijske razsvetljave!

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR

Tel./fax: 063/743-151.

in

Kvedrova, trgovina pri Bohorču

Tel.: 063/740-151.

nudi po ugodnih cenah:

GORSKA KOLESA

AKUSTIKO

POZOR!

ELBA inštalacije in slovenski plinovodi nudijo brezplačno 200m³ zemeljskega plina za vse, ki se bodo priklopili na plinsko omrežje

do 31. 7. 1997.

ugodna plačila z

EKOLOŠKIM KREDITOM

***Use dobro
in poceni!***

V trgovinah

TP Resevna RE - DISKONT Šentjur, tel.: 741-247

TP Resevna Market Planina pri Sevnici, tel.: 791-230

TP Resevna Market Ponikva, tel.: 792-054

TP Resevna Market Dramlje, tel.: 798-046

TP Resevna SP Gorica, tel.: 793-012

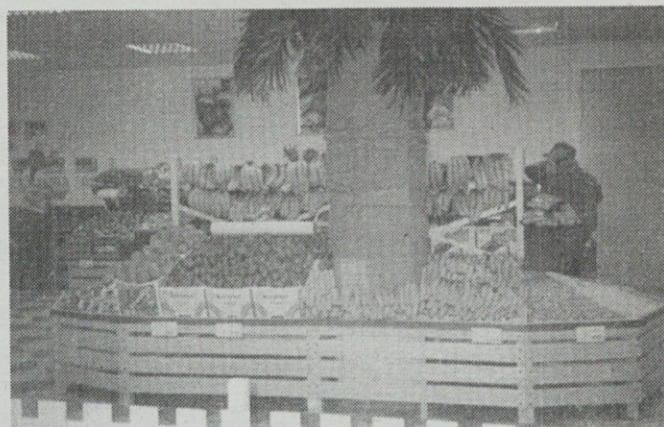
TP Resevna PIVNICA Šentjur, tel.: 743-124

TP Resevna POSL. RESEVNA Šentjur, tel.: 741-023

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

Obiščite naš
**SAMOIZBIRNI
ODDELEK SADJA IN
ZELENJAVE!**

**V mesecu maju imamo nižje
promocijske cene.**

TRGOVINA ROSANA

Zidar Metka, s.p. ljubljanska 1, Šentjur, telefon: (063) 743-472

**Trgovina ROSANA Vas vabi v svojo prodajalno
v ŠENTJURJU, Ljubljanska cesta 1, nasproti Alposa**

**PRIČELI SO SE VROČI DNEVI, ZATO SMO V
TRGOVINI ROSANA**

PRIPRAVILI ZA VAS PESTRO IZBIRO:

MOŠKIH, ŽENSKIH IN OTROŠKIH MIKIC	že od 390,00 SIT dalje od 700,00 SIT dalje
KRATKIH HLAČ	že za 1.200,00 SIT
OTROŠKIH KOMPLETOV	že za 2.300,00 SIT
BRISAČ	
KOPALK, SPODNJEGA PERILA	

**TER PESTRO PONUDBO
NATIKAČEV**

OTROŠKI	450,00 SIT
ŽENSKI	550,00 SIT
MOŠKI	650,00 SIT

**POLEG TEGA SMO ZA VAS PRIPRAVILI
ŠE VELIKO IZBIRO TRENERK:**

**OTROŠKIH
od 1.600,00 SIT dalje**

**ZA ODRASLE
od 2.250,00 SIT dalje**

delovni čas:

vsak dan 8⁰⁰ - 19⁰⁰
sob 8⁰⁰ - 12³⁰

*V trgovini ROSANA vas
z veseljem pričakujemo!*

PREVOZI & TRGOVINA

OSEB IN TOVORA

V TRANZITU

PETER JERŠIČ

Vrtna ulica 1, tel.: 743-007, 38-874, 0609 624 091

Nudi:

- PREVOZE OSEB IN TOVORA S kombi vozilom
- PREVOZE BLAGA S TOVORNJAKOM DO 4T
- PRODAJA GRADBENEGA IN TEHNIČNEGA

MATERIALA PO NAROČILU

**Naročeno blago pripeljemo na dom
po najugodnejših cenah!**

POSEBNA PONUDBA:
vse vrste izolacij

NOVOTERM (I. in II. kvalitete)

že od 2.800,00 SIT/m³

Kura ali jajce?

Nerešena dilema o kuri in jajcu, je le navidezno podobna dilemi novinarja, ki lovi ravnotežje med lojalno podrejenostjo oblastniku in možnostjo, da do informacije sploh pride.

Nobena skrivnost ni, da imajo Šentjurske novice s to dilemo velike težave. Naša zasnova odkritega in kritičnega pristopa ljudem, ki imajo moč in oblast, ni bila in očitno še dolgo ne bo všeč. Naj bralce spomnim na čas Grdinove vladavine v prejšnjem mandatu. Čeprav bivšemu predsedniku ni mogoče odrekati sposobnosti in nekaterih širših pogledov, v odnosih z javnostjo ni opravil zrelostnega izpita. Namesto, da bi svoj prav podkrepil z argumentom, se je raje odločil za blokade in skrivalnice. Njegovi poslušni služabniki Šentjurskih novic na občini niti na seje IS niso smeli povabiti, kaj šele da bi jim dali na razpolago za občane zanimive dokumente. Spomnimo se samo skrivnostne Štajerske banke. Grdina je šel, prišel je "pomladni" Jure Malovrh, zadeve pa so krenile še na slabše. Urad župana enkrat ali dvakrat na leto skliče tiskovno konferenco, navadno pred občinskim praznikom ali kakšno podobno manifestativno "fešto", kjer z manjšimi različicami ponovijo znano zgodbo o uspehu in to je skoraj vse. Res je, da so pri županu vrata odprta in se pri njem da dobiti marsikatero vestičko, seveda pa le tisto, ki je narejena po njegovi meri. Da bi Urad župana povabil ŠN na pomembnejše kolegije, kjer se, tako domnevam, urejajo tiste zadeve, ki jih kasneje občani čutimo na svoji koži, ali pa na delovne sestanke komisij in odborov Občinskega sveta, kjer bi se dalo zvedeti kdo so tisti, ki delajo občinsko politiko in kako jo delajo, kaj takega se v Šentjurju ne dogaja. Ko sem nekaj takega predlagal tajniku OS g. Škobernetu, so tudi predsedniki delovnih teles OS menda takšno možnost z gnevom zavrnil. Predsednica OS gospa Osetova pa je nekoč brez pomisleka odklonila intervju v edinem mediju, ki je dovolj dostopen njenim volivcem. Averzija je očitna. In bolj kot nas oblast tišči v stran od svojega dela in v informacijsko temo, večja je zamera, manj objektivne so Šentjurske novice.

Pa ne samo občina, tudi drugi javni ljudje s težo, so trdno prepričani, da imajo vso pravico, odkloniti stik z javnostjo, ker so pač prepričani, da je njihova podoba lepša, kot jo lahko vidijo v Šentjurskih novicah. Če bi človek še nekako našel razloge, ki opravičujejo drameljskega župnika, da se ne želi predstaviti javnosti, pa je nemogoče razumeti predsednika

SKD in občinskega svetnika g. Čokla, in še več je takšnih, ki ne dovolijo, da se njihovo ime sploh pojavi v ŠN. Je potem čudno, da se pojavljajo potem samo še na zadnji strani? Začarani krog se tako vse bolj zapira, dolgotrajno meditiranje o kuri in jajcu pa bo slej ko prej imelo za posledico, da se bodo Šentjurske novice zbanalizirale do skrajnosti, takorekoč umrle, z ustavo in neštetimi zakoni zagotovljena pravica do obveščanja pa bo ostala na ravni novinarske konference o praznovanju občinskega praznika.

Je to to, kar potrebuje naša ožja družbena skupnost?

Da ob tem, da Občina najde razumevanje in denar za vsako "pasjo procesijo", le za naš časopis ne, hitro kopni entuzijazem, s katerim smo se lotili občinskega časopisa, ni nič nepričakovanega.

Ne, v tej zgodbi ni dileme kura ali jajce! Ve se, demokracija in pravica do obveščeni sta kura in oblastna struktura je jajce. Le da je naša šentjurska politična zavest v takšnem zaostanku, da si s kuro in jajcem očitno sploh ne beli glave.

Da ne bo pomote: ne živim v utvari, da so ŠN idealen časnik. Toda ta hip nimamo boljšega in naši javni ljudje nimajo prav nobene pravice, da se zato, ker ni narejen po njihovi volji, zapirajo pred njim in se obnašajo, kot da je oblast, ki so jo dobili na volitvah, njihova privatna zadeva.

Franc Kovač

DAN DRŽAVNOSTI NA RIFNIKU

Šentjurske stranke vabijo vse občane na srečanje na Rifniku v počastitev dneva državnosti. Program, kres, ognjemet, godba...! Dobimo se na vrhu Rifnika na predvečer praznika, v torek 24. junija ob 20.30 uri.

Za organizatorje: SDS Šentjur

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v torek, 1. julija 1997!**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Brigita Jelenc: V šentjurski občini veliko investiramo

Proračun je temeljni finančni in razvojni dokument v občini in je poleg statuta najpomembnejše vodilo za delo občinske oblasti. Okrog njegovega sprejemanja je praviloma vsako leto precej skrbi in ostrih besednih in vsebinskih spopadov. Tudi v šentjurski občini. Kaj se dogaja okrog šentjurskega proračuna in kakšen proračun sploh imamo, sem poskušal zvedeti pri tajnici Občine Brigiti Jelenc, ki je zanj prvenstveno zadolžena.

Nekaj osnovnih pojmov o proračunu. Kolikšen je naš proračun v primerjavi z drugimi sorodnimi občinami?

Proračun je bilanca prihodkov in odhodkov Občine. Prihodke za financiranje tako imenovane zagotovljene porabe določa zakon o financiranju občin. Dohodnina je eden najpomembnejših virov teh prihodkov. Občina dobi 30% doma pobrane dohodnine, država pa 70%. Lani smo iz tega naslova dobili 405 milijonov SIT prihodkov. V primerjavi z občinami, ki imajo približno enako število prebivalcev (Litija, Ormož, Ljutomer...), razlik praktično ni. Drugi prihodki za financiranje zagotovljene porabe (davek na dediščine, darila, promet nepremičnin, razne takse...), ki v celoti pripadajo občini, so skorajda zanemarljivi.

Viri prihodkov za financiranje drugih nalog v občini so nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, krajevne in komunalne takse, ekološke takse, odškodnine za obremenjevanje okolja in podobno. Pomembni so prihodki, ki prihajajo iz naslova raznih ministrstev (demografija, elementar, CRPOV, Dom upokoencev, Obvoznica...), ki se pridobivajo na podlagi razpisov ali pridejo direktno iz državnega proračuna. Teh je pri nas razmeroma veliko in niso zajeti v občinskem proračunu.

V letu 1997 naj bi se v občinski proračun steklo 924,5 milijona tolarjev.

Kaj ta številka pomeni, je velika ali majhna?

Pozna se nam, da smo podeželjska občina z veliko brezposelnimi in brez velikih firm. Tudi drugih virov lastnih prihodkov (najemnine za poslovne prostore,

igralnice, takse za rudnine...) skoraj nimamo. Kljub temu smo čisto povprečna občina. Po zakonu o lokalni samoupravi nam država iz svojega proračuna zagotavlja 90% povprečne javne porabe v državi, kar pa ni čisto v skladu z zakonom o financiranju občin in se dogaja, da je ta odstotek v posameznih občinah v razponu od 83% (Kamnik) do 115% (Ljubljana). Šentjur dosega 90,4% povprečne porabe v državi. To je sicer nekoliko manj kot smo imeli pred leti (92%), kar je posledica novih meril za finančno izravnavo, ki so narejena na osnovi že obstoječe ravni infrastrukture.

Tako so zdaj spet nekoliko na boljšem bolj razvite občine.

Veliko je očitkov o šentjurskem centralizmu. Denar naj bi se porabljal v samem Šentjurju, za druge kraje in KS pa naj bi se kruh rezal bolj po mačehovsko?

Vse občine v državi participirajo v državnem proračunu s 4 %, naše KS pa v občinskem proračunu z 20 odstotki. Ob tej primerjavi skorajda ne bi mogla reči, da je očitek upravičen. Res pa je, da je kar nekaj večjih investicij (obvoznica, dom upokoencev, športni park), ki pa so namenjene vsem občanom in ne le prebivalcem mesta Šentjur, lociranih v Šentjurju. Ne smemo tudi pozabiti, da se kar 35% vse dohodnine pobere v ožjem centru Šentjurja.

Tudi šolniki in športniki se pritožujejo, da ne dobijo denarja, ki jim ga zagotavlja Ljubljana?

Posamezna ministrstva imajo svoja merila, po katerih naj bi Občina financirala njihova področja po občinah, Ministrstvo za finance, ki dejansko denar razporeja, pa pravi, da so merila le priporočila, Občinski svet pa s proračunom dokončno odloča, kako se bo denar porabil. Gre za tisto neskladje med zakonom o lokalni samoupravi in zakonom o financiranju občin. Za ilustracijo naj povem, da bi po merilih lahko investirali le 1 milijon SIT, mi pa namenimo za investicije kar 216 milijonov. Razvojno politiko pač vodi Občinski svet. Telefonija, dom upokoencev, vodovod Hrastje, podvoz, nadvoz, vodovod Dramlje, sanacija pokopališča, ceste, so zadeve, ki jih tudi ni mogoče odlagati in v resnici najedajo druge dejavnosti.

Občinski svetniki menijo, da je naša občinska uprava predraga, da so vedno najvišji indeksi porasta ravno pri proračunski postavki osebnih dohodkov? Zakaj se pravzaprav branite javno razgrniti podatke o plačah na Občini?

Trditev, da so naše plače previsoke, ne želim komentirati. Tisti, ki nam to očitajo, bi morali narediti primerjavo s plačami na podobnih delovnih mestih v drugih ustanovah. Naše ocenitve delovnih mest so v skladu z zakoni in pravilniki, ki veljajo za delavce v državnih organih in so usklajene s kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti. Odločbe o plačah so podpisane in so iztožljive. Ne moremo jih zniževati kar tako na pamet oziroma dopustiti, da občinski delavci ne bi dobili na primer decembrskih plač. Plačilne liste so narejene v skladu z merili, ki jih je sprejel ta Občinski svet in so tako svetnikom kot članom nadzornega odbora vedno na razpolago. V skladu z zakonom o varovanju osebnih podatkov seznama z imeni in številkami v javnost ne smemo in ne moremo dati.

Hvala za pogovor!

F.K.

Alpos - prihajajo Čehi!

Po besedah generalnega direktorja Alposa g. Bevca na tiskovni konferenci, si v Alposu od povezovanja s češko Železarno Ostrava obetajo lepše čase. Čehi, ki so tudi doslej bili pomemben dobavitelj repromateriala, gre za jeklene trakove, iz katerih v Cevarni delajo cevi, sedaj postajajo Alposov poslovni partner: v Alpos vlagajo 15 milijonov DEM. Gre za razmeroma velik kapital-ski vložek, ki je enak trenutni knjižni vrednosti Alposa. Ker pa so Čehi pristali na dinamično ocenitev firme, pomeni njihov vložek le 38 odstotno lastništvo. S to potezo si Alpos ne zagotavlja le sigurnega domicilnega dobavitelja 75 000 ton jeklenih trakov, temveč se bo tudi izvil iz dolžniških spon. Kar polovica češkega vložka naj bi šla za odplačilo dolgov.

Zanimivo bi bilo slišati Čeha, kaj oni pričakujejo od Alposa. G. Bevc je dejal, da bo Alpos širil tržišče ostravskim železarjem, jim nudi svojo poslovno mrežo v tujini, hkrati pa bo organiziral slovenski trg za poslovno sodelovanje z Ostravo. S tem, ko je jeseniška železarna prešla na zahtevnejšo proizvodnjo, se je namreč odprla tržna niša za češko ponudbo. Po besedah g. Bevca Ostrava ne vlaga v Alpos zaradi kratkoročnega pričakovanja dividend, temveč podpira Alposove razvojne načrte.

Sklenjeno pogodbo mora sprejeti še skupščina delničarjev s 75 odstotki prisotnega kapitala. Skupščina bo predvidoma v mesecu juniju.

Glede letošnjega poslovanja je g. Bevc povedal, da z ozirom na načrtovani 20 odstotni porast proizvodnje in prodaje pričakuje ugoden poslovni rezultat. Temu naj bi pripomoglo tudi sodelovanje s Čehi. Novega večjega zaposlovanja ne predvideva, saj mora Alpos čimprej dvigniti dodano vrednost na zaposlenega z lanskih 25 000 DEM na 50 000 DEM.

Na vprašanje, kakšne količine odpadnih barv drugih slovenskih firm sežiga Alpos v svoji ožigalnici obešal, je g. Bevc dejal, da premalo, saj njihova ožigalnica še vedno ne pokriva stroškov vloženega kapitala. Ožigalnica dela le v eni izmedih še ni "pokurila" niti vseh lastnih tekočih odpadnih barv (okrog 200 sodov). Načrtujejo delo v dveh izmenah. Z nudenjem uslug drugim slovenskim podjetjem bodo pokrili stroške. Sicer pa tudi v Alposu menijo, da mora biti uničevanje ekološko vprašljivih odpadkov razpršeno po državi. Vsak onesnaževalec mora sam neškodljivo odstraniti svoje odpadke.

Češki poslovni partner Železarna Nova Hut Ostrava zaposluje 17 000 delavcev, na leto proizvede okrog 3 milijone ton železarskih izdelkov in 1,4 milijarde DEM letnega prometa. Je delniška družba v večinski lasti češke države.

F.K.

Samoprispevek v KS Slivnica

Popravni izpit je uspel! Občani v večini vaških skupnosti v KS Slivnica so se v nedeljo, 11. maja odločili, da bodo spet zbirali denar za svoje skupne potrebe, za vodovode, ceste in za urejanje naselij. Volilna udeležba je bila presenetljivo dobra, saj je na volišča prišlo kar 59,6% volilnih upravičencev. Najvišja udeležba je bila na Slivnici (76,8%), najnižja pa v Gorici (47%).

Samoprispevek je bil sprejet v naslednjih vaških skupnostih:

Javorje (udeležba 52,5%, za 75,3%), Bukovje (udeležba 65,9%, za 73,6%), Paridol (udeležba 67,6%, za 83,8%), Vezovje (udeležba 70,1%, za 51 %) in Voduce (udeležba 53,9%, za 53,9%). Najslabše sta se odrezala oba centra, Gorica in Slivnica. V Gorici je prišlo na volišča le 47 % volivcev in kar 58% jih je glasovalo proti samoprispevku, kar pomeni, da se v samem središču KS v prihodnjih letih ne bo kaj dosti delalo. Na Slivnici so imeli sicer odlično udeležbo (76,8%), a se glasovalci niso mogli odločiti niti za niti proti. Rezultat je bil neodločen. Ker pa je pri glasovanju prišlo do napake, so referendum na zadnjo nedeljo v maju ponovili. Rezultat še ni znan.

Uspeh referendum je pravzaprav nekoliko presenetljiv in je logična posledica spretnih potez vodstva KS, ki se je odločilo za odločanje po vaških skupnostih za ožje lokalne programe. V KS računajo, da se bo v petih letih s samoprispevkom zbralo okrog 30 milijonov SIT. Zaposleni bodo prispevali po 2 % od neto plače, obrtniki 2% od zavarovalne osnove, kmetje 6% od KD in upokojenci 1% od pokojnine.

Voda skoraj že v Slivnici

Lahko bi že bila, če bi bila elektrika, ker pa občina menda še ni poravnala dolga za električni priključek, voda iz Hrastja še vedno teče le v Dobrinjski potok.

Kot je povedal direktor JKP g. Gorjup, je prva polovica druge faze izgradnje cevovoda iz Hrastja končana. V Slivnici bi ta hip že lahko priključili na cevovod šentjursko vodovodno omrežje in okrog 15 litrov šitne vode, bi lahko pokrilo kar tretjino naših potreb. Kdaj se bo priključek zgodil, se še ne ve. Morda že jutri.

Doslej je bilo v vodovod iz Hrastja vloženi že 134 milijonov tolarjev. Gre za kredite iz republiškega ekološkega sklada, za sredstva za demografsko ogrožena območja in za denar iz občinskega proračuna. Za dokončanje tega zahtevnega projekta manjka še 160 milijonov. Kako bomo prišli do njih, je seveda še vprašanje. Cene komunalnih storitev je vlada zamrznila že leta 1991, kar pomeni, da JKP svojih sredstev za reprodukcijo nima.

Kako je z vodovodnim omrežjem, ki ga za "protiuslugo" menda zahteva KS Slivnica?

"To ni naš problem. Mi smo napravili priključke, kako pa bo z izgradnjo omrežja, je v pristojnosti KS in Občine. JKP seveda tu ne more narediti nič. Smo le izvajalci za naloge, ki nam jih da Občina."

Težave?

"Seveda so, tako kot povsod. Dogovori z lastniki zemljišč, preko katerih teče trasa vodovoda, so zmeraj težavni. Nekateri odškodninski zahtevki so takšni, da z vodovodom nimajo skoraj nič skupnega. G. Vodeb iz Gorice je na primer zahteval 2000 DEM odškodnine, preden bi sploh smeli stopiti na njegovo zemljišče, g. Jelen pa našo

stisko skuša izkoristiti za stare spore z Občino. Še dobro, da dela izvaja domačin, ki se marsikdaj uspe pogoditi tudi tam, kjer se zdi dogovor nemogoč."

Ali je res, da je Kos dobil ta dela na cevovodu, čeprav njegova ponudba ni bila najugodnejša?

"Res je, da njegova ponudba ni bila najcenejša, kar pa ne pomeni, da ni bila najugodnejša. Ocenili smo, da bi z drugimi ponudniki imeli bistveno več težav in stroškov, zato smo ocenili njegovo ponudbo za najugodnejšo."

Kako je z urejanjem šentjurskih zelenic. Menda jih je prevzel nogometni klub?

"Ja, res je. KS Šentjur mesto je ta dela dala NK Šentjur. Čeprav gre vsega za dober milijon in pol tolarjev vreden posel, nam ni vseeno da smo izpadli iz igre. Za to dejavnost smo registrirani, imamo ustrezno mehanizacijo in kadre, KS pa jo je brez javnega natečaja dal nogometnemu klubu, ki bo menda šentjurske zelenice urejal bolj na ljubiteljski ravni

Ne gre za to, da NK ne bi smel dobiti tega dela, le pravil igre se bi morali držati vsi in ne le JKP. S cenami konkurirati "fušerjem" je seveda nemogoče."

Še nekaj besed o šentjurski čistilni napravi?

Ta je projekt za drugo desetletje tretjega tisočletja. V sedanjem sistemu zamrznjenih cen komunalnih storitev in upoštevanje našo kanalizacijsko mrežo, ne vidim pravih možnosti, kako bi prej lahko poskrbeli za svoje okolje."

F.K.

Z razstave na Kmetijski šoli

Kot vsako leto, so na Kmetijski šoli v Šentjurju, uradno je to še vedno enota Srednje kmetijske, vrtnarske, gospodinjke šole Celje, tudi letos pripravili razstavo. Kot je rekel ravnatelj Šket v otvoritvenem govoru, je bila razstava nekdanj namenjena predvsem staršem šolarjev, da so videli, kaj njihov podmladek ustvarja, danes pa je namenjena širši javnosti. Na otvoritvi razstave, ki je bila v petek, 9. maja ob 12. uri, so to širšo javnost predstavljali poleg številnih učencev (na šoli imajo preko 400 dijakov), predvsem nekdanji pedagogi te šole, ravnatelji celjskih srednjih šol, nekaj Šentjurčanov in župan Malovrh. Na hitro sem ocenil, da je bila odmevnost te prireditve v šentjurskem prostoru odločno premajhna, čeprav so se potrudili in pripravili tudi priložnostno zloženko, namenjeno javnosti. Menda so bile Šentjurske novice ena redkih inštitucij, ki na prireditve ni bila povabljen (gospa Osetova očitno še vedno kuha zamero), kar pa me od obiska ni moglo odvrniti. Sicer pa na prireditvi ni bilo niti strokovnjakov iz kmetijske svetovalne službe, ki bi tam skorajda lahko bili.

Prireditve se je pričela v zelo prikupno okrašenem prireditvenem prostoru. Na splošno sem ocenil, da je vsa okrasitev letos bila nekaj posebnega. Kratkokrila in v črno oblečena dekleta so si za svoj nastop izbrale pronicljivo in turobno poezijo Svetlane Makarovič - kot da bi simbolično nakazovala težave našega kmetijstva.

V razstavnem prostoru sem najprej opazil meni bližje kulinarčno področje. Presenetila me je raznovrstnost razstavljenih jedi in receptov (beluši v solati, narastku, pogači, ocvrti gabez, pogača s hmeljem, ocvrta mrtva kopriva...) ter različnih peciv, ki so me spomnila na zlata leta moje pokojne mame (žepki z jabolki, sadni mošnjički, blazinice s skuto...). Bilo je precej drugače, kot sicer največkrat vidimo na naših kulinarčnih srečanjih oziroma na stojnicah aktiva kmečkih žena. Slaščičarna "Hermanov brlog" v šentjurski prostor ni preveč sodila, prav tako pa sem ostal bolj rezerviran v odnosu do bogatih vezenin, ki so krasile večji razstavni prostor. Ne dvomim, da je v njih ogromno dela in ljubezni, le da se mi zdi

reproduciranje vzorcev znamenitih uršulink Justine Višner in Marije Korber, s konca prejšnjega stoletja, nekašen anahronizem. Nostalgija po preteklosti, pa čeprav gre za bogato kulturno dediščino, naj bi na razstavi moderne kmetijske šole imela predvsem dekorativni značaj, v šentjurskem primeru pa sem dobil vtis, da je predstavljala glavno vsebino. Kot da na Kmetijski šoli še vedno niso dojeli, da je

kmečki poklic eden izmed najbolj dinamičnih in zahtevnih in da kmečka žena že dolgo nima več časa za vezenje ali pečenje ter serviranje zahtevnih domačih jedi v glinasti posodi in podobno. Skratka, pričakoval sem, da bom na razstavi zvedel, kako se naš mladi kmečki rod spopada z novo tehnologijo, s stroji (bodisi pomivalnimi ali kmetijskimi), bio - proizvodnjo, globinsko onesnaženim okoljem itd. Pa se očitno ne, ali pa tega noče povedati.

Kljub temu lahko rečem, da mi je razstava bila všeč in jo Šentjurčanom priporočam. Velja seveda za naslednje leto, kajti za letos je nepreklicno mimo.

F.K.

Prvi maj na Resevni

Na tradicionalno prvomajsko srečanje na Resevni, ki je letos minilo v prav lepem pomladnem vremenu, se je zgrnila prava množica. Med domačimi obrazi je bilo opaziti tudi precej tujih, bolj planinsko ozaljšanih. Res pa je, da med častilci tega delavskega praznika ni bilo šentjurske visoke družbe, raznih direktorjev, doktorjev in občinskih mož, nekdanj najbolj vnetih obiskovalcev Resevne. Toda nazadnje smo prav lepo shajali tudi brez njih.

Otvoritveni govor je imel predsednik PD g. Straže, ki je ostal kar pri planinski tematiki. Gospa Rožejeva je v imenu Svobodnih sindikatov že narahlo pobrenkala na delavske strune. Toda gotovo premalo, da bi 1. maj na Resevni dobil malo bolj revolucionarni značaj. Rdečega nageljna v gumbnici pa ni

zmogel niti predsednik šentjurske Združene liste g. Erjavec. Ansambel Mikola, ki se je sicer trudil zabavati množico, očitno tudi še ni naštudiral nobene borbene pesmice. Mislim, da bi kakšna "Nabrusimo kose", ali njej podobna, ob taki priložnosti precej bolj vžgala, kot njihove lastne "avsenikove" skladbice. Vse skupaj je spontano krenilo v smer sproščene kmečke veselice. Planinci so skuhal krasen golaž, ki so ga delili po skromnih 250 tolarjev, pijača se je veselo prodajala. Oblaki so sicer občasno prekrili nebo, a nazadnje se je vse končalo tako, kot se šika pomladnemu pikniku na Resevni. Bilo je tako, da v poročilo z dogajanja na Resevni sploh ne morem smiselno vključiti parole, ki sem jo slišal in mi je všeč: "Živel 1. maj - 1. april delavskega razreda!"

F.K.

Kmečke igre '97

Priprave za državno družabno prireditve "Kmečke igre '97" so že stekle. Organizatorja sta Kmetijska svetovalna služba in Zveza slovenske podeželske mladine, prireditve pa bo tokrat 28. junija v Šentjurju, pri lanskih zmagovalcih te prireditve.

Namen kmečkih iger je spodbujanje in ohranjanje materialne in kulturne dediščine kmečkega stanu, oživljanje starih običajev, med katere spada tudi druženje na vasi ter druženje društev podeželske mladine in predstavitev območja, kjer igre potekajo.

Mladi podeželani - poleg slovenskih bodo tu še avstrijski, hrvaški, madžarski in italijanski - bodo tekmovali v košnji, grabljenju in drugih značilnih kmečkih opravilih.

Anka Luskar

Obrambni minister brani kmetijstvo

Pod tem naslovom sem že v prejšnji številki poročal o dogajanju na občnem zboru šentjurske SLS, tokrat le dopolnujem svoje poročilo.

Stokanje o katastrofalnem položaju v kmetijstvu je že tradicionalna tema občnih zborov SLS. Gnev je tokrat kulminiral v izjavi g. Leskovška iz Dobja, da je služenje vojske doma edini pozitivni dosežek slovenske osamosvojitve. Pa ne le v kmetijstvu, povsod naj bi šlo vse v franže. Država si zadrži v Ljubljani tudi večino denarja, ki pride iz gozda in je namenjen za gozdne ceste, ob kozjanskem makadamskem cestnem križu pa morajo Kozjanci spravljati obleke celo v plastične folije, da lahko gredo k nedeljski maši itd. G. Žmaher iz Nove vasi je edini opozoril na možnost, da pride v stranki zaradi sodelovanja z LDS do razcepa. Spraševal je, kaj je LDS obljubila Ljudski stranki, opozoril pa je tudi na nesposobnost občine, ki v desetih letih ni uspela zaključiti črnoliške komasacije. Voga iz Gorice in Zgonec iz Razborja sta opozarjala vsak na "svoja" cestna problema. Voga na cesto proti Slivnici, Zgonec pa na škodo, ki jo je v Dramljah povzročil DARS. Minister Turnšek je obema obljubil, da nanju ne bo pozabil. G. Trebovc je zahteval, da denacionalizirane gozdove dobijo kmetje, Brgleza je mučilo pomanjkanje sredstev za subvencioniranje nabave semenske koruze, Zdolška iz Okroga pa je skrbelo, kje je ostal denar za kmetijstvo, o katerem so poročali mediji, kajti pri odkupnih cenah se še nič ne pozna.

Minister Turnšek je bil v svojih odgovorih zelo suveren in je prisotne povsem zadovoljil: SLS pač ne more v 6 tednih popraviti, kar so zafurale prejšnje garniture; država je preveč razsipna ("20% ljudi v obrambnem ministrstvu lahko takoj brez škode odpustimo"); banke se obnašajo kot da jih ni sanirala ta družba; vojska se bo oskrbovala pri zadrugah in ne pri uvoznikih;

za milijonske plače ni nobenega opravičila; SLS je zelo enotna, kajti vsem je jasno, da pri tako dobrem volilnem rezultatu ni mogla dovoliti, da bi ne šla v vlado; da se je znašla sama skupaj z LDS v vladi pa so krive druge stranke (SDS in SKD), ki so jo

Prvaki SLS pri prigrizku v vinoteki

pustile na cedilu; z LDS odlično sodelujejo, ker so le - ti že spoznali, da so eselesovci sposobni itd.

Skratka, na vse je znal odgovoriti prepričljivo in dobil sem vtis, da je prisotne uspešno prepričal v svoj prav.

Po nekoliko nasilnem skrajšanju občnega zbora sta Romč in Škoberne (v neregistriranem mercedesu) odpeljala visoke goste v Ipvavčevo hišo, kjer jih je pogostil župan.

F.K.

Novosti iz "Krematorija"

Alpoško napravo za ožiganje lakirniških obešal smo pred časom poimenovali s tem nesimpatičnim imenom, ker se je v zvezi z njo v šentjurski javnosti pojavljalo več pomislekov. Kako je s temi dvomi o ekološki neoporečnosti alpoške peči po enem letu delovanja, smo poskušali zvedeti pri direktorju firme Ekološka peč d.o.o. g. Marjanu Drevu.

Gospod Drev, presenečen sem, da je ožigalnica, ki jo je zgradil Alpos, samostojna firma. Zakaj?

"Takšna je pač poslovna politika Alposa. Ekološka peč d.o.o. je v stoddstotni lasti Alposa in se v bistvu ni nič spremenilo. Poslujemo kot samostojna firma, le da imamo z Alposom, zaradi njegovega velikega kapitalskega vložka, posebne dogovore."

Kaj je novega v vaši "proizvodnji"?

"Nič posebno pretresljivega. Nekoliko smo kompletirali naš tehnološki proces in sedaj poskusno sežigamo tudi barvne mulje. Za enkrat jih bomo sežigali le za Alpos, na njegovem dvorišču nas čaka preko 300 sodov odpadkov, kasneje pa verjetno tudi za druge stranke. V firmi imamo 6 zaposlenih in delamo v eni izmeni. Slej ko prej nas čaka delo v dveh izmenah, če hočemo da bo Ekološka peč poslovala rentabilno. Cena za kilogram sežganih barvnih odpadkov mora biti manj kot 2 DEM."

Kako je z rezultati meritev oziroma z onesnaževanjem okolja?

"Rezultati prvih meritev so bili zelo ugodni in lahko rečem, da naša peč ni ekološko vprašljiva. Meritev poskusnega sežiganja barvnih muljev še sicer nimamo, ne vidim pa razloga, da bi bili ti drugačni. Ko jih bomo dobili, bodo na razpolago tudi Šentjurskim novicam."

F.K.

"Kaj veš o prometu?"

Pod tem naslovom je bilo 14. maja občinsko tekmovanje osnovnošolcev. Udeležilo se ga je 20 tekmovalcev iz štirih osnovnih šol iz severnega dela občine. Pomerili so se v znanju cestno prometnih predpisov, v ocenjevalni vožnji z gorskimi kolesi na cesti in v spretnostni vožnji na poligonu.

Najbolje so se odrezali šolarji s Ponikve: Klemen Zdolšek je bil prvi, Boštjan Podkrajšek drugi in Klemen Cvetko četrti. Tretje mesto je osvojil Luka Kukovič iz OŠ FM, peto pa Uroš Tonjko iz OŠ Hruševce.

Prvih pet je prejelo poleg priznanj še praktična darila, vsi udeleženci pa manjša darilca, ki so jih prispevali Avto Celje, Akvonij, Rosana, Kruhek in AŠ Močnik.

Spet brucovanje v Šentjurju

Študentje so aktivni! Če so nas pred dvema letoma še presenetili s svojim košarkarskim klubom ŠKK (in uspehi v šmarsko - šentjurski ligi), njihovih sedanjih aktivnosti ne gre metati v koš naključij: občasno se vztrajno pojavljajo v šentjurskem prostoru. Najprej so izdali prvo številko svojega časopisa, nato so pripravili razstavo izdelkov svojih članov - umetnikov v Tržnici, v soboto, 10. maja, pa so po daljšem presledku spet pripravili brucovanje v kulturnem domu. Sicer nobena od prireditev ni pretresla (tudi sicer precej zaspane) šentjurske javnosti, toda njihovih prizadevanj ne gre prezreti. Fantje in dekleta imajo ambicije - to pa je za začetek tudi čisto dovolj.

Brucovanju je kazalo precej slabo. Ob napovedani uri je bil v dvorani le ponkovški ansambel Mrk, organizatorji pa so mrko pogledovali proti vhodu, kjer je ob blagajni samevala Irena. Uro pred polnočjo pa se je v diskretno zamračen šentjurski dom kulture le zgrnilo okrog 100 mladenk in mladcev, ki so jim šentjurske stare bajte demonstrirale obred sprejema novincev v študentske vrste. Pred Zelenega carja Uroša Drobnetja je brucmajor Grega Kovač, dokaj spektakularno našemljen v partizanskega junaka Nikoletino Bursača, uspel pripeljati le 7 bruck in 3 bruce. Najmanj trikrat toliko se jih je temu tradicionalnemu študentskemu krstu previdno izognilo. Tokrat čisto po nepotrebnem, saj je preiskus brucov potekal na dokaj "benigni" kulturni ravni, ki pa mu ni manjkalo duhovitosti. Tretja nepogrešljiva osebnost brucovanja Fiskus, njegovo vlogo je odigral Sebastjan Jazbinšek, je ustvaril očitno prav užiten "brucomor" - mešanico različnih alkoholnih pijač ter raznih tradicionalnih "specialnih dodatkov", kot so kondomi, higienski vložki in podobno, ki je "brucovski golazni" očitno odlično teknil. Takoj po končanem obredu so namreč bili le - ti prijetno v rožcah in vzorno razigrani.

Dobro zastavljenemu vsebinskemu delu programa, ki ga je zasnovala Barbara Gazvoda, gre očitati le, da se je omejil na

Bruci med zaprisego

splošno študentsko tematiko in je takorekoč povsem zanemaril šentjursko okolje. Študentje bi lahko razdrli marsikatero pikro na račun številnih domačih zgod in nezgod, a je tokrat niso. Morda tudi zato ne, ker so pričakovali (kar se je v resnici tudi zgodilo), da na njihov "žur" ne bo prišel nihče od tistih, ki imajo v Šentjurju besedo in bi jim pronicljiva kritika koristila. Seveda je tudi vprašanje, če so jih študentje sploh želeli imeti med seboj, kajti vabljenje zgolj s plakati je vendarle nekoliko preohlapno tudi za manj malomeščansko srenjo, kot je naša.

F.K.

Ponkovški pohod je uspel

Tradicionalni ponkovški pohod, ki sta ga lansko leto čisto zamorila vreme in obisk papeža v Sloveniji, je letos spet zasijal v vsej svetlobi.

V nedeljo, 11. maja, se je na Ponikvo zgrnila prava množica pohodnikov. Kot je povedal g. Zatler, je šlo na pot okrog 480 pohodnikov, članov 56 tekmovalnih ekip, ki so v čudovitem pomladnem soncu obredli večji del ponkovške KS, na cilju na Lovski koči v Slatini pa jih je pričakalo živahno druženje, tako kot v preteklih letih "popestreno" tudi z golažem in pijačo. Za kotlom je tako kot predlani tudi letos stal Gustl Vovk. KS Ponikva, ki je menda prevzela ta praznik od Zveze rezervnih vojaških starešin in Zveze borcev, se je izkazala kot odličen in darežljiv organizator.

Za razliko od drugih podobnih pohodov, so Ponkovljani svojemu dodali nekaj tekmovalno - zabavnih elementov, ki so, čeprav gotovo dediščina nekdanjega orientacijskega pohoda teritorialne obrambe, pohod napravili bolj zanimiv tudi za mlajše.

Takoj na štartu je bilo streljanje z zračno puško. Pet članov vsake ekipe je imelo na voljo po en strel v skupno tarčo. Ta tekmovalna disciplina je bila verjetno najmanj zanimiva, saj je z ozirom na nepredvidljive puške in en samcat strel predstavljala bolj lov na srečo, kot tekmovalje ali zabavo. Če streljanje že mora biti, bi ga morda veljalo imeti na cilju pri lovski koči. Tudi en lučaj na ruskem kegličšču je očitno premalo. Ker je časa dovolj, disciplina pa ni zahtevna, bi se jo dalo malo bolj raztegniti. Podobno velja tudi za met žogice v cilj. Pikado je že splošno sprejeta zabava in letos so ji organizatorji posvetili že nekaj več časa. Z metom žoge na odločno premajhen koš na dvorišču Zdolškove domačije so se vsi odeleženci dodobra namučili. Še dobro, da nas je g. Zdolšek potolažil v svojem "Bistroju studenček", sicer bi prišli na cilj prav slabe volje.

Ocenjujem, da so tekmovalni elementi v pohodu odlična spodbuda in prav bi bilo, da jih organizatorji ustrezno razširijo, korektno izmerijo rezultate ter morda ponudijo možnost tekmovalja vsem članom ekip, upoštevajo pa le pet najboljših rezultatov.

F.K.

Sv. Jurij v Šentjurju, na Planini pa sv. Florjan

Sv. Florjan, zavetnik pred požari in gasilski svetnik, ima v planinski župni cerkvi sv. Marjete resda že dolgo svoj oltar, prav vnete častilce pa je dobil šele pred nekaj leti. Običaj, ki je poznan v Jurkloštru - v noči na Florjanovo hodijo po vaseh skupine fantov in mož ter prepevajo - je na Planino prinesel Jurklošterčan Riko Stopinšek. Kot predsednik gasilcev, je običaju dodal nekaj gasilskega, kot "profesionalni" dramski igralec tudi več poleta in

Speči 700 jajc je umetnost

florjevanje je v petih letih postalo splošno priljubljena družabnost na Planini.

V noči z 2. na 3. maj sta tako letos obiskovali vasi planinske KS dve skupini gasilcev - pevcev. V strnjenih naseljih so zapeli kar sredi vasi in koj so se pričele prižigati luči. Vaščani so pevcem prinašali različne domače dobrote, predvsem pa jajca. Med tem je "koklja" - pevec, zadolžen za jajca - pridno pobirala darove, so ga pevci po stari navadi dali na zob. Tako je šlo vse do zgodnjih jutranjih ur. Vse kar se je te noči nabralo v gasilskih malhah je romalo v gasilski dom, kjer se je zadeva dokončala v nedeljo, 4. maja, po slovesni gasilski maši. Na ogromnem tiganu je sam predsednik Riko pomagal svojim ženskam speči vseh 760 jajc, obvezno seveda samo na domači slanini, in pogostili so vsakogar, ki se jim je pridružil. Samo gasilcev, ki so prišli iz sosednjih društev, v slovesnih uniformah in s praporji, je bilo preko sto. Tudi številna šentjurska gasilska delegacija je bila zraven. Pričakoval sem nekoliko več uglednih "civilistov", na primer doktorja Šmida, planinskega župana Kneza in njegove svetnike, morda tudi koga od pevcev, ki pa jim, kot kaže, florjevanje še ni prišlo preveč do živega.

Posebno doživetje je bila gasilska maša. V prednjih klopih se je drenjala stotnja gasilcev, pred oltarjem pa je gasilski oktet, ki je slovesnost pričel z "Gori, gori..." in končal z ljudsko pesmijo, predstavljal gasilsko kuliso bogoslužja. Ko je zapela vsa cerkev - menda so res peli prav vsi - "Spet kliče nas venčani maj" in pa "Lepa si, lepa, roža Marija", sem moral, ganjen z mladostnimi spomini, pritegniti še sam. Čeprav je med prvimi k obhajilni mizi pristopil tudi predsednik dobjanskih gasilcev g. Salobir, mu gasilski tovariši le niso sledili preveč zagnano. Planinski

predsednik Riko pa se je pri tem sploh držal rezervirano v ozadju. Planinski župnik g. Vengust se je izkazal za zelo spretnega govorca, ne toliko pri sami pridigi, kot z raznimi spontanimi vložki in komentarji, ko je kar nekajkrat nasmejal vso cerkev, kar doslej še nikjer nisem doživel. Bogve, če ga spretni planinski gasilci ne bodo pričeli kmalu tudi tržiti? Tudi ženskega glasu s kora, pojasnili so mi, da je njegova lastnica gospa Guček z Brda, skorajda ni bilo mogoče preslišati. Skratka vse okoliščine, vključno z lepim pomladnim vremenom, so se ujele v prijetno celoto, ki ji tudi po cerkvenih zidovih plezajoča vlaga ni mogla odvzeti sijaja.

F.K.

Florjevanjska pesem

Oj, dober večer vam Bog daj,
očet in mater najpoprej!
Le hitro gor vstajajte
ino nas pozdravljajte!

Oj, gospodinje, deklice,
ko boste ogenj vgrebale,
križe čez njega delajte,
svetmu Florjanu ga izročajte!

Minilo je že leto in dan,
kar nismo prišli tukaj k vam,
zato vam hočemo zapet,
svetga Florjana razodet.

Že mat na dile lezejo,
nam košček špeha režejo,
očka s ključkom ropočejo,
nam sladko vince točijo.

Svet Florjan je bil vojak,
al njega se ni treba bat,
saj on je tud na vojski bil,
za nas je drago kri prelil.

Zdaj se od vas poslavljam,
svetmu Florjanu izročamo.
Pri vas ostane Sveti duh,
z nami odhaja večni Bog.

Pri gospe Mežek

Za 1. maj, praznik dela, smo obiskali najstarejšo članico našega Društva upokoencev Šentjur, gospo Mežek.

Rojena je bila na Anderburgu davnega leta 1902. Gotovo prav redki dočakajo toliko prvih majev, kot jih je gospa Mežek. Kljub letom je še vedno čilega duha, prijetno se pogovarja bodisi o nekdanjih ali sedanjih znancih, politiki ali zgodovini. Vsak dan tudi prečita časopis, različne revije, Šentjurske novice pa sploh.

Čestitamo Vam, gospa Mežek, za praznik dela in vam želimo, da bi bili še dolgo tako dobra gostiteljica vsem, ki vas obiščejo, kot ste bili nam!

DU Šentjur

Gostilnice **BOHORČ**

ŠENTJUR

TEL.: (063) 743-095

TRADICIJA IN KAKOVOST!

Izbrane jedi in pijače za vsako priložnost,
tako za hitro potešitev lakote in žeje kot za
vaše slovesne trenutke!

V teh vročih dneh se lahko pri nas ohladite
tudi s sladoledom, sadnimi kupami, pa tudi
sladoledom z vročimi borovnicami!

Za obisk se priporočamo vsak dan od 7. do 22. ure!

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

3230 Šentjur, Drofenikova 16 (tržnica), tel.: 063/743-727

prodaja zlatega nakita

prodaja zlatega nakita

predelava starega zlata
(poseben popust)

popravila vseh vrst nakita

izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanska, krstna darila

POSEBNOSTI

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

prodaja JAPONSKIH IN KITAJSKIH BISEROV

ročne ure SWATCH

POSEBNA PONUDBA:

- ovratnice od 7.000,00 SIT dalje
- prstani od 3.000,00 SIT dalje

TRGOVSKO PODJETJE **AHAC** d.o.o.

Stopče 31, 3231 Grobelno tel. & fax. 063/794-030

Največja ponudba alkoholnih in brezalkoholnih pijač!

AKCIJA V MESECU JUNIJU

LAŠKO PIVO 0,5L - ZABOJ

2.550,00 SIT

PLOČEVINKE ZLATOROG CLUB 0,5L

2.700,00 SIT

AKCIJA

FRUCTALOVIH SIRUPOVI

NOVO PIVO NOVO PIVO NOVO PIVO
CELJSKI GROF 80 SIT

**Vsak mesec novo presenečenje!
Ne zamudite takšne priložnosti!**

Območna obrtna zbornica Šentjur

Območna obrtna zbornica Šentjur je nastala iz Obrtnega združenja, ki je bilo ustanovljeno leta 1979, torej ima že kar častljivo zgodovino. Če je v začetku morda še imela vsaj prikrito nalogo discipliniranja in nadziranja socializmu ne preveč naklonjenih gospodarskih subjektov, se je njena vloga po letu 1990 gotovo bistveno spremenila. Vsaj prva leta po "preobratu" je bilo slišati toliko lepih besed o malem gospodarstvu, da bi danes v njem gotovo morala teči med in mleko. Pa se je sploh kaj spremenilo?

O tem sem se pogovarjal s predsednikom Območne obrtne zbornice Šentjur g. Antonom Berglezom in sekretarko Marijo Fajdiga.

Najprej nekaj podatkov o šentjurski Območni obrtni zbornici. Zbornica združuje 483 samostojnih podjetnikov, 32 družb z omejeno odgovornostjo in 69 prostovoljnih članov. Skupaj je v šentjurskem malem gospodarstvu okrog

Poslovni prostori OZ na Orožnovi ulici

1100 zaposlenih, kar pomeni, da so zagotovo naša največja tovarna. Med člani je še vedno največ avtoprevoznikov. Kar 169 se jih ukvarja s prevozništvom. Na drugem mestu so gradbeniki kjer dela 127 podjetnikov, v gostinstvu 42, kovinarstvu 40, tekstilni dejavnosti 30, v avtoservisni dejavnosti 23 ter v vseh drugih dejavnostih skupaj 43 podjetnikov.

Kakšni so poslovni rezultati naših samostojnih podjetnikov, se ni dalo zvedeti. Na Zbornici teh podatkov nimajo, na Občini tudi ne, na davkariji pa jih ne

dajo, ker so menda tajni. Gospod Peperko, vodja šentjurske izpostave DURS, me je sicer prijazno napotil v svojo centralo v Celju, ker pa imam s podobnimi centralami hudo slabe izkušnje - praviloma ni možno nikjer ničesar dobiti - sem obupal že kar na prvi stopnički.

Gospod Berglez, kako je mogoče, da ste takorekoč brez tako pomembnih podatkov?

"Tudi sam se večkrat sprašujem isto. Podatkov od pristojnih ne dobivamo, tisti, ki pa jih zbiramo sami, so povsem druge narave. Res je, da je dejavnost Zbornice usmerjena v druge smeri, toda za uspešnejše delo, bi nam podatki o gospodarskem položaju naših članov gotovo prišli prav. Zdaj pa je tako, da kljub temu, da imamo vzpostavljene dobre računalniške povezave, ostajamo takorekoč brez teh informacij."

Članarina v Zbornici znaša 2000 SIT na mesec, kar pomeni, da imajo okrog 1 milijon mesečnih prihodkov. Imajo stalno zaposleno sekretarko

ekonomistko, administrativno delavko pa začasno. Predsednik prihaja na sedež Zbornice občasno in za svoje delo ne prejema nikakršnega plačila. Na Zbornici še celo sejin ne poznajo. Imajo prav lepo urejene poslovne prostore v Ulici Valentina Orožna.

Njihova dejavnost je očitno živahna, saj so se medtem ko sem se pogovarjal s predsednikom Berglezom, vrata nenehno odpirala.

"Povprečno imamo na dan 15 do 20 obiskovalcev. Največ prihajajo v zvezi z obračunom mesečnih prispevkov za socialno varnost. Pripravljamo mesečna navodila, po potrebi pa za naše člane napravimo tudi konkretne izračune. Članom smo na razpolago tudi za svetovanje v zvezi z delovnim razmerjem, pogodbami o zaposlitvi, davčnimi

zadevami in podobno. Če kaj ne vemo, imamo na centrali v Ljubljani vedno na razpolago specializirane svetovalce, ki nam pomagajo," je povedala sekretarka Marija Fajdiga.

Kakšna je sicer še dejavnost Območne zbornice?

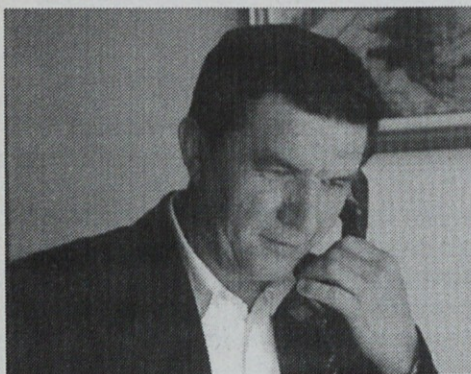
"Lahko bi rekla, da je v prvi vrsti predvsem povezovalna in posredovalna. Povezuje člane, registrira njihove probleme, težave in interese ter jih posreduje naprej. Preko Obrtne zbornice v Ljubljani imamo možnost vplivati na zakonodajo in na gospodarsko politiko v državi. V operativnem smislu pa je naloga Zbornice predvsem v nujenju različnih uslug svojim članom. Kot sem že rekla, gre za pravno, davčno in finančno svetovanje, za nudenje konkretnih storitev na teh področjih, tudi za opravljanje določenih administrativnih zadev ter za informacijsko in promocijsko dejavnost. Izvajamo tudi različne oblike izobraževanja. V preteklem letu je začel veljati nov zakon o izobraževanju z mnogimi podzakonskimi akti. Med njimi je za obrtnike pomemben Pravilnik o mojstrskih izpitih, kjer bo Zbornica odigrala pomembno vlogo. Vodimo obrtni register, izdajamo in odvezemamo obrtna dovoljenja, sodelujemo pri preiskusu strokovne usposobljenosti za opravljanje obrti in drugih dejavnosti, pri opravljanju pomožniških in mojstrskih izpitov, izpitov za pripravnike in podobno. Mnogo dela nas čaka še na področju razvijanja informacijskega sistema in vzpostavljanju promocijskih aktivnosti.

V tem letu smo se precej angažirali pri pridobivanju licenc za prevoznike. Zakon o prevozništvu nam je tu naredil precej zmede in še več stroškov, saj zahteva tudi od prevoznikov z večdesetletnim stažem, da opravijo preiskuse, kot da bi bili začetniki. Čeprav vse kaže, da gre bolj za pobiranje denarja kot kaj drugega, zakonu pač moramo slediti in si pomagati v okviru dovoljenega. Organizirali smo ustrezne tečaje doma v Šentjurju, tudi izpite, kaj več se pa ni dalo narediti."

Toneta Bergleza poznamo kot enega od prvih šentjurskih avtoprevoznikov. Rojen je bil pred 54 leti v Goričici. Ker na mali kmetiji za razmeroma številno

družino ni bilo dovolj kruha, ga je pot že leta 1962 odpeljala na delo v Nemčijo. Po petih letih se je vrnil domov s tovornjakom in začel na svoje. Še danes se ukvarja s prevozništvom, le da sam skorajda ne vozi več. Ima dva kamiona in tri zaposlene.

V času Demosa je bil Tone vpliven član

Predsednik Anton Berglez

Slovenskih krščanskih demokratov. Z umirjeno besedo in s svojimi vizijami ter izkušnjami zasebnika si je ustvaril ugled, ki ga je pripeljal v šentjursko občinsko skupščino. Nekaj časa je bil tudi predsednik koalicije Demos v Šentjurju.

Se danes še ukvarjate s politiko?

"Še sem član SKD, nimam pa nobenih funkcij in bi lahko rekel, da sem takorekoč precej izven političnih dogajanj v občini. Sem član Upravnega odbora Sklada za pospeševanje malega gospodarstva, teče mi pa tudi že tretje leto štiriletnega predsedniškega mandata v Območni obrtni zbornici Šentjur."

Kako zmorete ob delu v svojem podjetju še tako zahtevno funkcijo v Zbornici? Gre gotovo za delo, ki zahteva profesionalca in precej časa?

"Predsednikovanje v Zbornici me res precej obremenjuje, čeprav je zastavljeno tako, da naj bi bila ta moja dvojna funkcija (predsednik IO in predsednik skupščine) bolj častna kot operativna. Operativno delo v Zbornici vodi sekretarka. Vsekakor imam skrbni vrh glave in mislim, da bo tudi predsednik Zbornice slej ko prej moral biti profesionalac."

G. Berglez, kako Vi ocenjujete delovanje Območne obrtne zbornice? kakšna je vloga Zbornice pri razvoju malega gospodarstva in kako lahko vpliva na tiste politične odločitve v

občini, ki so pomembne za člane Zbornice?

"Odkrito povedano, z vlogo Zbornice v našem političnem in gospodarskem sistemu sploh nisem zadovoljen. Včasih smo obrtniki prišli neposredno vsaj v Zbor združenega dela občinske skupščine, danes pa naša inštitucija sploh nima pravega stika z oblastjo. Seveda lahko pridem do župana ali do načelnice Upravne enote, toda to še ne pomeni, da lahko tam tudi kaj dosežem. Občina nima večjih pristojnosti, Upravna enota pa je tako centralizirana, da si z njo ne moremo kaj dosti pomagati. Skratka, vloga Zbornice se je skrčila na povezovanje s centralo v Ljubljani, ki pa naše zahteve in želje upošteva ali pa ne. Tudi znotraj občine ne moremo vplivati na cenejše kredite ali na zadeve, ki opredeljujejo položaj zasebnikstva v naši ožji družbeni skupnosti."

Nekoč, v Demosovih časih, smo imeli polna usta skrbi za zasebno malo gospodarstvo. Veliko smo si obetali zlasti od tako imenovanih obrtnih con. Je iz vsega tega sploh kaj nastalo?

"Zelo malo! V občini smo sicer ustanovili Sklad za razvoj malega gospodarstva, v katerem se je zavrtilo okrog 200 milijonov tolarjev kreditov, toda ti krediti še vedno niso kaj posebno spodbudni. Obrestna mera T + 7% je sicer ugodnejša, kot so čisti

bančni krediti, toda ko človek spravi skupaj vse potrebne papirje in garancije, ga to stane še kar precej potov in časa. Pravijo, da naj bi ta denar dal v Šentjurju okrog 250 novih delovnih mest, v kar pa sam rahlo dvomim. Od zamisli cenenih obrtnih con, ki naj bi privabile zasebni kapital v občino, tudi ni ostalo veliko. Kvadratni meter zemljišča v obrtni coni Anderburg stane okrog 50 DEM, kar ni prav nič manj, kot je tržna cena stavbnih zemljišč."

Še nekaj besed o "fušu". Splošno znano je, da siva ekonomija cveti kot še nikoli. Tudi obrtniki niste imuni na ta pojav. Mnogi zaposlujejo delavce brez ustrezne socialne zaščite, prijavljajo najnižje plače, razliko pa izplačujejo na različne načine na roko, še več je menda tistih, ki svoje dejavnosti zakonsko sploh nikoli ne uredijo. Kaj lahko na tem področju stori OOO?

"Skoraj nič. Enostavno nimamo zakonskih možnosti, ki bi nam to omogočale. Ta področja so v pristojnosti različnih inšpekcij, te pa, kot je splošno znano, delajo slabše kot kdajkoli doslej. Soglašam pa, da bi Obrtne zbornice na teh področjih lahko storile bistveno več, kot storijo. Lahko bi celo rekel, da se teh žgočih tem preveč izogibamo, kajti inšpekcije same ne bodo nikoli naredile reda v obrtništvu, naš cilj pa so korektni odnosi tudi med zasebniki."

In kakšen naj bi bil sodoben podjetnik, seveda član vaše Zbornice?

"Pošten in iznajdljiv, pri vodenju podjetja korekten do delavcev, poudarjam delavcev in ne čvekačev, v poslih pa dosleden. Zlasti se mora zavedati, da je naročeno blago ali storitev treba plačati v točno določenem roku."

Gospodarska politika naše države?

Nisem ekonomist in težko dajem objektivne ocene, zdi se mi pa, da je marsikaj narobe. Pravnega reda ni, plačilni promet je še vedno balkanski, razni direktorji - nekoč veliki nasprotniki zasebnikstva - so postali najbolj brutalni zasebniki, razraščata se trgovina in mafija. Moram priznati, tudi sam sem vse bolj skeptičen glede naše poti v Evropo, kot smo včasih imenovali prizadevanja za vstop v razviti svet."

F.K.

"Trta" je bila v Essnu

Na povabilo Kulturno - športnega društva Bled iz Essna in v organizaciji TOD Ponikva smo bili člani KUD Trta iz Dolge Gore pri njih na obisku. Povabili so nas na praznovanje 25. obletnice ustanovitve svojega društva.

Po 1200 km dolgi in 16 ur trajajoči vožnji so nas sprejeli člani društva in nas na svojih domovih gostili dva dni.

Na proslavi sta sodelovala naša folklorna skupina in oktet. S svojim nastopom smo naše rojake pristrčno razveselili in jih popeljali v čase, ko so bili še doma. Ob našem nastopu se je zavrtela tudi njihova folklorna skupina, ki je bila pred tremi leti v gosteh pri nas na Ponikvi. Sledili so številni govori in pohvale, izmenjali smo si darila (prispevala sta jih tudi TOD Ponikva in Slovenska izseljenska matica), potem pa se je v ritmu valčka in polk Ansambla Lojzeta Slaka veselo zavrtelo tudi 700 naših rojakov iz Essna.

Kako prepevajo

Ob jurjevanju je bilo več pevskih revij, od najmlajših do odraslih zborov. Kaj napisati o njih, ne da bi prizadel vname in truda stotine pevcev, ki so prišli pokazat svoje dosežke, a da bi kljub temu povedal tisto, kar mislim, da je potrebno povedati? Je pač tako, da so pevci občutljivi podobno kot gasilci. Eni in drugi imajo občutek, da se hudo žrtvujejo za narodov blagor, kar pomeni, da je vsaka kritična ocena vedno odveč in pridejo v poštev le pohvale. Zato ne bo nič čudnega, če bo marsikdo od nastopajočih ob teh vrsticah reagiral tako, kot je predsednik MPZ Skladatelj Ipvavcev g. Čokl, s katerim sva se srečala v avli kulturnega doma takoj po reviji, češ da bom prav gotovo spet napisal kaj neodgovornega, ker pač ne poznam pevskega truda in odrekamj.

Tokrat se bom zavaroval in se bom, vsaj za uvod, skril za oceno strokovnjaka g. Mitje Gobca. On je bil na reviji predstavnik Zveze kulturnih organizacij z nalogo, da jo oceni. Na odru je dejal nekako takole: "Bilo je to prav prijetno petje, zadovoljivo po glasbeni strani. Bil sem presenečen nad svežino in številčnostjo vaših zborov..." Zdel se mi je sumljivo diplomatsko fin, kajti sam sem razmišljal ravno nasprotno, da so naši zbori po številčnosti prav skromni, po repertoarju pa dolgočasni. Od osmih zborov sta le šentviški in drameljski mešani pevski zbor presegla številko 30, prav nobeden pa s svojim programom ni niti poskušal prestopiti običajne šentjurske zborovske rutine.

Po končani reviji sem ga prosil za mnenje v imenu bravcev Šentjurskih novic. Dejal je, da bo pisno strokovno oceno poslal vsakemu zboru posebej, kar pomeni, da ocene niso javne. Me je pa prijazno povabil na razgovor, ki ga je imel z našimi zborovodji takoj po reviji. Bilo je zanimivo.

Njegova strokovna ocena je bila seveda vljudno prijazna, a je med drugim tudi dejal, da so šentjurski zbori res še vedno mali, toda v primerjavi z drugimi po Sloveniji razmeroma mladi in "radi pojejo". Zborovsko petje je namreč drugod v še večji krizi. Zlasti to velja za moške zборе, ki so praviloma obupno stari - in vse manj zanimivi. Nekoliko bolje je z mešanimi in ženskimi zbori, ki pa kljub temu hitro izgubljajo publiko. Našim pevovodjem je očitno, da so za revijo pripravili čitalniški program iz prejšnjega stoletja. "Ali se čutite tako močni, da menite, da lahko staro ponujate mladim?" so njegove besede.

Tako se je zgodilo, da je g. Gobec v resnici povedal kar precej tistega, kar se je meni že nekaj časa nejasno motalo po glavi in sem občasno poskušal napisati, kar so mi pevci po pravilu vedno zamerili.

In če se vrnem k naši jurjevi reviji, moram reči, da posplošene strokovne ocene še kako veljajo tudi zanjo. V osmih zborih je nastopilo 170 pevk in pevcev - v dvorani je bilo približno enako število poslušalcev in še od teh je bilo precej pevcev, njihovih družinskih članov in prijateljev. Povprečno so zbori šteli 21 članov. Mešani komorni zbor s Ponikve jih je imel le 17,

Naslednji dan smo pevci KUD Trta sodelovali pri bogoslužju v slovenski cerkvi. Po maši in svečanem kosilu so se naša muzikantoma pridružili še štirje njihovi harmonkarji. Sledilo je druženje, polno slovenskih pesmi, ki so donele še dolgo po kosilu. Za konec smo se še skupaj fotografirali in se poslovili.

Po dveh dneh druženja, nam je bilo vsem žal da jih zapuščamo.

Rojaki iz Essna so še zelo povezani z domovino Slovenijo, kar so dokazovali na vsakem koraku in ob zdravicah s slovenskimi vini. Bilo je kratko, a lepo!

Hvaležni smo društvu Bled iz Essna, TOD Ponikva, zlasti še Mariji Vrečko, ki je nosila največje breme organizacije srečanja, Občini Šentjur za obleke in prevoz, Uradu za Slovence po svetu, Jurmesu za malico in Marjanu Dobniku za filmsko ovekovčenje.

Hvala tudi mentorjema Alojzu Firerju in Marti Pelko ter soplesalcem in pevcem.

Jože Kadenšek, predsednik KUD Trta

MePZ Sv. Jakob pa celo le 16. Čeprav jima je treba priznati dobra nastopa, pomankanja glasov nista mogla skriti. Le mešani pevski zbor iz Dramelj s 43 pevkami in pevci si je glede številčnosti zaslužil naziv zbora. Poleg MPZ Skladatelj Ipvavcev, ki so s 27 pevci tudi še predstavljali potrebno količino glasov in so kljub staranju zbora še vedno v našem vrhu, so bili prav Drameljčani deležni največjega aplavza. Morda tudi zato, ker so s svojo "Ne čakaj na maj" edini izstopili iz otožne zborovske "klasike". Vsa čast šentviškemu mešanemu zboru. V tako malem kmečkem okolju zbrati tolikšno število pevcev in imeti takšno raven petja, je brez dvoma velik uspeh - ki pa smo ga z njimi doživeli že lani, predlani in še prej. Podobno je z MPZ Planina.

Da, saj smo jim ploskali, vsem, toda v resnici prav nič dosti več, kot se spodobi.

Prav ima gospod Čokl, res je krivično se zmrhovati nad ljudmi, ki pevski kulturi posvečajo še kaj več kot svoj prosti čas. Toda ko sem uro po koncu uradnega nastopa bežno pokukal v dvorano, kjer so pevci ravnokar pripravili zaslužen večerjo, in je skozi priprta vrata hušknila radoživa spontana pevska moč, ki sem jo malo prej na odru še kako pogrešal, bi bilo krivično, če tega ne bi opazil in zapisal. Nič jim ne očitam, le sprašujem se, zakaj si tisto, kar bi utegnili "vžgati" na odru, privoščijo le za "interno" uporabo? Prava jurjeva revija se je očitno začela šele post festum, za zaprtimi vrati.

F.K.

Lepo je, oj res v Gorici pri Slivnici

Pomlad se je letos začela kaj klavrno. Namesto da bi se že pred enaindvajsetim marcem kazali prvi znaki pomladi, je sonce pokukalo iz za oblačkov za dalj časa šele po prvem maju, kot da bi nekako Slivničani z mnogimi prireditvami in akcijami na koncu aprila in na začetku maja soncu dali elana in moči.

Prvi so se prebudili člani teniškega kluba, ki so z nekaj sobotnimi delovnimi akcijami

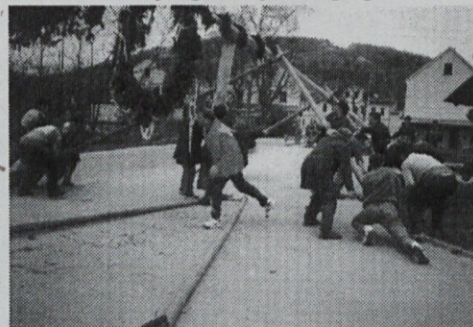
Teptalec, ki sta ga naredila A. Voga in Z. Cimerman

pripravili teniško igrišče in njegovo okolico za novo igralno sezono. Nato so na delovno akcijo pozvali še predstavniki KS Gorica pri Slivnici in tako so se v nedeljo, 20. aprila, ob 8. uri, kljub dežju zbrali najprizadevnejši krajan in tako uredili sprehajalne poti za Gričem, očistili naravno tribuno ob travnatem nogometnem igrišču ter postavili ogromen kres.

V petek, 25. aprila, je dramska skupina OŠ Slivnica v dvorano slivniškega kulturnega doma privabila veliko gledalcev - staršev nastopajočih in še več radovednežev, ki pa so bili nad predstavo vse prej kot razočarani. Dramska skupina na OŠ Slivnica je v mislih mentorice učiteljice Branke Brodej začela nastajati že najbrž več let nazaj, igranje je bilo namreč vedno mentorčina skrita želja, prvič pa se je predstavila lansko leto z igro *Pepelka '96*. Letošnja igralska zasedba šteje okrog trideset nadarjenih šesto-, sedmo- in osmošolcev, ki so tudi vsi sodelovali pri letošnji predstavi z naslovom *Vse, razen hotela*. K uspešnosti igre pa je pripomogla tudi zelo zanimivo narejena in postavljena scena, za kar ima pa največ zaslug učiteljica Marjana Artiček.

Naslednji dan je minil v znaku postavljanja mlaja, kot se to spodobi za priprave na prvi maj. Močne roke Slivničanov so bile zaslužne, da je mlaj stal že okrog pol sedmih zvečer, za kar se imajo zahvaliti tudi

skrbnemu aktivu kmečkih žena, saj so jim s kozarčkom rujnega, majhnim prigrizkom in

s pesmijo delo popestrile in ga napravile lažjega.

Višek praznovanja, in s tem družabnosti ter dobre volje pa je Gorica pri Slivnici doživela v sredo, 30. aprila. Za kulturno-zabavni program so ob 8. uri zvečer poskrbeli šolarji slivniške osnovne šole pod vodstvom učiteljice Nadje Bevc in na hitro ustanovljeni mladinski pevski zbor iz bivših pevcev in osnovnošolcev pod taktirko Metke Bevc. Kar pa nas je vse najbolj prijetno presenetilo, so bile polno obložene mize z najrazličnejšimi dobrotami iz domače kuhinje - od najbolj preprostih: kruha, pršjače, pogač, do zahtevnejših: peciva iz kvašenega in nekvašenega testa, slanega, sladkega... Vse to je pripravilo štirinajst zagnanih in pridnih kmetov, članic aktiva

kmečkih žena iz celotne slivniške krajevnosti, ki hočejo s tem pokazati, da si prizadevajo ohraniti izročilo svojih staršev in starih staršev in jim ni vseeno, kaj se dogaja v KS Gorica pri Slivnici. Njihova želja je, kot je povedala ena članica, naj naša KS predstavlja veliko njivo, mi krajan in bodimo sejanci le zdravih semen, kajti le-to obeta obilno žetev. Ko smo tako privoščili zabavo našim želodcem, smo jo hoteli s pogledom na kres še našim očem, a kres kot zanalašč ni hotel zagoreti, čeprav so si mnogi to prizadevali. Tako so se nekateri

razočarano vrnili v dvorano, kjer sta za zabavo poskrbela mlada, vedno nasmejana, sproščena in dobrovoljna harmonikaša Gašper Jelen in Davor Pušnik, nekateri pa smo ob kresu vztrajali dalj časa in ga sploh s pesmijo hoteli prepričati, naj vendar že zagori - a ni. Čeprav smo se zabavali kar dalj časa, se ni nihče bal, da bo zjutraj zaspal, saj je bila za zjutraj ob 7. uri napovedana budnica pihalnega orkestra Šentjur.

Pohod po KS Gorica pri Slivnici

Zadnja akcija v tem sklopu je bila 3. maja. Planinsko društvo Slivnica pri Celju je v sodelovanju z gasilci iz kraja in z vodstvom KS povabilo vse krajan in tudi druge ljubitelje narave in pohodništva na pohod po Krajevni skupnosti Slivnica pri Celju. Čudovito jutro in toplo sonce sta pred kulturni dom ob deveti uri privabila zelo pisano množico, v starosti od treh do častitljivih 76 let. Vsak pohodnik je na startu dobil kartonček, katerega so na kontrolnih postajah kasneje žigosali, hkrati pa bo služil še za naslednjih devet pohodov. Pot jih je najprej vodila proti hribu Sveta Helena, kjer je pohodnike pozdravil tudi župnik gospod Mazej ter najbolj zainteresirane povabil v notranjost cerkvice sv. Helene, kjer so lahko spoznali njeno zgodovino in prisostvovali krajši šmarnični pobožnosti. Potem so se spustili proti Bukovju in še naprej proti Paridolu, tu pa so jih pogostili prijazni Paridolčani in Paridolčanke. Z dobro voljo so nato pot nadaljevali proti Zapužam, mimo Voduc na Col, na Slivnico, kjer so se najprej ustavili na pokopališču in se poklonili spominu Mateja Uzmaha, našega planinca in mladinskega vodnika, ki se je tragično ponesrečil v slovenskih hribih pred nekaj meseci. Na kmetiji Leskovšek so pohodniki dobili predzadnji kontrolni žig in po želji osvežitev. Zadnja kontrolna postaja pa je bila spet v kulturnem domu v Gorici, kjer so dobili še zadnji žig in okusen golaž. Tako se je okrog četrte ure popoldne pohod končal, toda mnogi so se še kar nekaj časa zadržali na veselem družabnem srečanju in kljub dolgi hoji veselo zaplesali.

Organizatorji so bili zadovoljni, saj se je prvega pohoda udeležilo 180 ljubiteljev narave in hoje in tako že letos vabijo za naslednje leto z geslom: z dobro voljo na pot!

Nina Gradič

Še o jurjevanju '97

Tokrat jo je zagodlo vreme. Sobota je bila sicer še takšna, kakršnih smo bili vajeni iz prejšnjih let, nedelja pa že ni bila za nikamor. Bila je hladna in vetrovna. Le še takoj po obeh mašah se je pred prireditveno tribuno za kratek čas ustavila množica vernikov, komaj toliko, da je župan v svojem nagovoru obrazložil lanske uspehe Občine, potem pa jih je ledeni piš kaj kmalu razgnal takorekoč do zadnjega. Šentjurske otroške mažoretke, ki so s kratkimi krilci in domala golimi nogicami korajžno stopicale pred tribuno in njihovi vrstniki, mladi folkloristi iz Dolge gore, niso mogli pregnati hladne nelagodnosti. Kramarji in članice društva kmetič so kaj kmalu pričeli pospravljati svoje stojnice. Ko se je popoldne usipal sneg, je za jurjevo nedeljo izginila še sleherna sled. Tudi konji in njihovi gospodarji so lahko ostali lepo doma.

Tudi ameriški veleposlanik Jackowich je nabavljal na stojnici Aktiva kmečkih žena

Jurjevo povorko konjskih vpreg so potem organizirali 9. maja, vendar tudi takrat brez večje odmevnosti. Nekoliko je spet ponagajalo vreme.

Ker mi je ostal na voljo ves nedeljski popoldan, ki sem ga sicer imel namen preživeti v "jurjevem" Zgornjem trgu, sem se usedel za računalnik in poskušal napisati nekaj misli o jurjevanju, ki me že nekaj časa preganjajo.

Ne glede na to, da bodo številni organizatorji in udeleženci, ki so tako ali drugače vpeti v ta projekt, nejevoljni, bom vseeno rekel, da sem prepričan, da jurjevanje, takšno kot ga imamo, ni tisto tapravo. Prireditev, ki je prenatrpana s razmeroma skromno vsebino, rekel bom celo, da je ta iz leta v leto bolj piškava, in ne predstavlja zaznavne kulturne, zabavne ali gostinske dejavnosti, temveč le več

Turistična karta z napako

S precejšnjo pozornostjo je bila na dan sv. Jurija pripravljena promocija turistične karte Šentjurja in mesta, ki jo je založila Občina, pripravil pa jo je Inštitut za geodezijo in fotogrametrijo FGG. Če je slovesnost potekala, tako kot se šika, pa je že prvi bežen pogled na karto pokazal, da bo to karta z napako. Pripravljalci karte in uredniški odbor Občine Šentjur so zagrešili toliko napak, da se bodo zamere težko rešili. Malomarno zapisana imena, nekatera tudi povsem narobe in zavajajoče (na

ali manj strošek za občinski proračun, je potrebna temeljitih sprememb. Zgolj občutek, da smo dolžni biti tam, ker se pač naši ljudje trudijo, je absolutno premalo. Da število obiskovalcev, tistih pasivnih, ki bi radi nekaj videli in zapravili, pada iz leta v leto, organizatorji zlahka ne bodo priznali. Dokler je v organizacijo jurjevanja tako ali drugače vključenih preko 300 izvajalcev in je to množica, ki je pravzaprav že sama sebi zadostna in se takorekoč zabava na svoje in občinske stroške, je v resnici težko opaziti, da

Konji nimajo več mnogo občudovalcev

pravih obiskovalcev ni. Med aktivnimi je sicer vsako leto nekaj takšnih, ki spregledajo svoje jalovo početje, toda naslednje leto jih nadomestijo novinci, navadno tisti z nižjo stopnjo uporabnosti. Resnici na ljubo, tudi vse vrste revij pevskih zborov v načelu niso prav nič drugačne. Pevci praviloma pojejo sami sebi, oziroma svojim spremljevalcem ali vrstnikom, ki tisti trenutek niso na odru, "narod" pa se zanje komajda kaj zmeni. Da ne bo nesporazuma: tudi srečanja pevcev so potrebna, ni pa prav, da jih zlorabljam za vsako figo. Ena kvalitetna osrednja tovrstna prireditev na leto, poleg vrste raznih praznovanj in obletnic vseh vrst po domačih krajih, bi bila kar dovolj. Drznil si bom celo reči, da smo Šentjurčani pevsko prenasršeni, da pa ne spravimo skupaj ene poštene zabave, kjer bi se sproščeno srečali in si med drugim na primer povedali tudi tisto, kar si drug o drugem, o občinski oblasti in še o marsičem dejansko mislimo.

Nekoliko sem zašel. Menim, da se je potrebno odločiti za en vidik jurjevanja, pa naj bo ta zabavni, kulinarčni, kulturni ali verski in ga poskušati pripeljati do ravni, ki bo privlačna in tudi komercialno uspešna. Dokler bo jurjevanje občinski strošek, morda celo sredstvo samolegitimiranja trenutne občinske oblasti in vodstva turističnega društva, ali le edina priložnost za nekatere "kulturne" (in konjske) skupine, da se pokažejo, bo ostalo slabo užitna mlačna voda.

F.K.

primer alpoška ožigalnica je postala kar lekarnica) se kar vrstijo. Imena nekaterih firm pa so zapisana s tako velikimi črkami - domnevam, da gre za sponzorje - da prav tako zavajajo. Cvetličarna Maja (verjetno gre za Majdo), Pekarna Buco in Robotrade so po tej karti očitno najmarkantnejši objekti v mestu Šentjur.

Zamisel turistične karte je v načelu dobra, površna in preveč skomercializirana izvedba pa jo je žal precej razvrednotila.

F.K.

Miha Herman

Gospod Miha Herman, župnik v fari svetega Martina na Ponikvi, je živahen štiridesetletnik, ki mu človek ne bi pripisal duhovniškega poslanstva. Duhovnika sem si vedno predstavljal kot nezemsko bitje, iz vzetega iz vsakodnevnega življenjskega tempa, bolj "sterilnega" in tudi navzven drugačnega od navadnih smrtnikov. Njegova zunaja "vsakdanja" podoba pa nekako prikrija človeka, ki svoje duhovniško poslanstvo opravlja z veliko ljubeznijo do Boga in z globokim filozofskim razmislekom. Kar s težavo je našel prosti čas zame, kajti vsak trenutek se mu dogajajo neodložljivi pomembni dogodki.

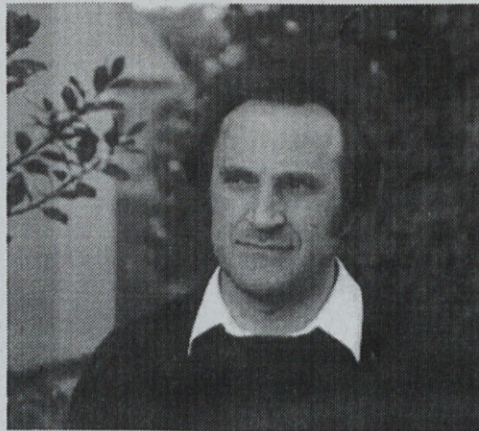
V času najinega pogovora, je v prostranem župnijskem predverju živahno ropotala namiznoteniška žogica - ponkovški šolarji, ki so čakali na verouk, so jo veselo nabijali. Tudi g. Herman občasno vzame lopar v roke in se pomeri z njimi.

Gospod Miha Herman je doma iz Slovenj Gradca, pravzaprav iz Starega trga pri Slovenj Gradcu. Tam se je rodil pred 43 leti v kmečki družini kot deseti otrok. Globoko verna starša, ki sta bila iskreno vesela tako številne družine, čeprav so vsi skupaj marsikdaj živeli v pomanjkanju, sta otroke vzgajala v stereotipu: mati z milino, ljubeznijo in besedo, oče pa z vzgledom resnosti in delavnosti. Slovenjgraški dekan Soklič, nadvse častiljiv mož, je bistrost malega Hermana opazil že v njegovem predšolskem času, ko je spremljal starejše brate in sestre k verouku. Že od takrat je spremljal njegovo rast, ga usmerjal, tako da je odločitev za duhovniško poslanstvo rasla z njim takorekoč že od malih nog, čeprav nikoli ni bila dokončna. Po maturi se je celo vpisal na strojno fakulteto, a si je prav kmalu premislil in končal v semenišču. Novo mašo je pel v domačem Starem trgu leta 1980, bil nato 4 leta kaplan na Teznem pri Mariboru, 5 let na Prevaljah, na Ponikvo pa je prišel avgusta leta 1989.

Kakšno je bilo Vaše prvo srečanje s Ponikvo?

Na Ponikvi sem bil prvič že maja leta 1989, na izletu, tako sem vsaj okvirno vedel, kam me škof pošilja. Pritegnila sta me lepa cerkev in lepa pokrajina, poznal pa seveda nisem nikogar. Na Ponikvo sem prišel z bogatimi kaplanskimi izkušnjami, ki pa so bile bolj mestno naravnane. V mestih je bilo vedno dovolj ljudi, ki so imeli čas za cerkev,

moji novi župljani pa so bili precej vpeti v celodnevna kmečka dela in sem bil kar malo razočaran, zlasti še nad odzivnostjo staršev otrok. Svoje poslanstvo na Ponikvi sem si zastavil na treh področjih. Na prvo mesto sem postavil svoje duhovno poslanstvo župnika in kateheta, želel sem biti dober upravnik cerkvenega imetja, ki mi je bilo dano v varstvo in se posvečati tudi romarjem in obiskovalcem Slomškove Ponikve. V

kakšni meri na tej poti uspevam, sam ne morem oceniti. Poslanstvo župnika - kateheta poskušam uresničevati z dialogom, v bogoslužje vnašam čimveč lepega in ljudem prijaznega, zlasti glasbo in petje - ti dve dejavnosti me resnično intenzivno spremljata vse življenje - pri delu z obiskovalci in romarji pa tudi najdem zadoščenje. Na Ponikvo je lani prišlo preko 100 avtobusov. Res sem zadovoljen, da lahko pokažem vso to duhovno bogastvo, ki se je v stoletjih nabralo na Ponikvi. Tudi na vzdrževanju obeh cerkva smo v zadnjih letih precej napravili. Poleg streh in fasad smo se lotili tudi notranjosti obeh cerkva, tlakov, sedežev in drugega. Čakajo nas še streha in fasada župne cerkve, obnova orgel in še kaj. Naša težava je v tem, da smo mala župnija, ki ima veliko in zahtevno cerkev.

Tudi duhovnik je človek iz krvi in mesa, torej bitje podvrženo raznim biološkim egoizmom, ki so v velikem nasprotju z njegovim duhovnim poslanstvom. Kako Vi uspevate premagovati vse svoje skušnjave?

"S postopnim preraščanjem, z neomajno vero in ljubeznijo do boga. Vse to seveda tudi meni ni bilo položeno v zibelko. Spominim se svoje velike krize vere v času, ko sem bil v JLA. Vse se mi je sesulo, podvomil sem v obstoj Boga. S pomočjo Decartesove misli, da je treba košaro, v kateri so pomešana gnila in zdrava jabolka, enostavno izprazniti, sem začel takorekoč od začetka. Zvezdnato nebo

nad mano in moralni zakoni v duši, kot je rekel Kant, torej doživetje nedoumljivega čudeža živega in mrtvega stvarstva in jasno občutenje, kaj je prav in kaj ne, sta me pripeljala dokončno nazaj k Bogu."

Je v pojmu "ljubezen do Boga", ki ga večkrat uporabljate, lahko resnična vsebina, ali pa gre le za frazo. Meni osebno se namreč zdi, da je nemogoče tako čutiti do neskončno vzvišenega bitja, ki v bistvu strogo zahteva pokorščino, podrejanje, ki je pravzaprav zelo maščevalno do neposlušnih?

Ni čisto tako, vendar imate prav, da je z našo besedo ljubezen, težko označiti ta odnos do Boga. Latinci to čustvo določeneje označujejo z "agape". Gre za čisto osebno doživljanje Boga, da čutiš, da lahko nekaj daješ, da je to vrednota in da želiš biti v službi te vrednote. Pri tem pa ne gre za "trgovino", ki se jo ljudje v ljubezni v določeni meri vedno gremo, torej da nekaj dajemo, da bi dobili.

Večkrat ste omenili svoje poslanstvo za delo z otroci, mladino in celo zakonci. Kako ste lahko kot duhovnik, ki na primer nima in ne more imeti podobnih izkušenj, svetovalc zakoncem?

Glejte, tudi od dobrega zdravnika nikoli ne pričakujemo, da je prebolel vse bolezni! Ljudje se pač ne učimo samo iz svojih izkušenj, temveč več iz spoznanj drugih. Sicer pa zakoncev ne učim zakonskega življenja, temveč jih le navajam k pogovoru, medsebojnem spoznavanju, vzpostavljanju partnerskih odnosov in podobno. Kot človek "od zunaj" imam marsikdaj širši pogled in lahko svetujem. Sicer pa je vera v družini tisto, s čimer se predvsem ukvarjam."

Kako gledate na verouk v šoli?

"Prav nobene potrebe ne čutim, da bi ga imeli v šoli. Župnijski prostori so pravo mesto zanj in prav zadovoljen sem, da je tako. Drugače je s poukom o verstvih, ki naj bi bil vpeljan v šole. Poučevati ga bi morali ustrezno strokovno in duhovno podkovani ljudje."

In Vaša vloga v javnem življenju na Ponikvi? Kako je s strankarsko dejavnostjo v župniji? Ste zadovoljni z vlogo Cerkev v naši družbi?

"Mislim, da sem dovolj prisoten v kulturnem in turističnem utripu kraja, tako kot krajan in kot kot ponkovški župnik. Sama politika je povsem izven mojega poslanstva. Dejstvo pa je, da svet še ni našel boljšega

sistema za urejanje javnih zadev, kot je strankarstvo in prav bi bilo, da bi stranke tudi na Ponikvi čimprej polno zaživele. Opredeljevanje za eno ali drugo v načelu izključujem. O vlogi Cerkev v družbi pa bi dejal, da občutim, da nas država nekako hoče izriniti na rob dogajanja, čeprav je Cerkev nedvomno pomembna moralna sila, zaslužna na vzgojnem področju, ne nazadnje pa tudi za naše osamosvojitvev.."

Cerkev in gozdovi?

Ta zadeva se je povsem po nepotrebnem spolitizirala do kraja. Povsem jasno je, da problem gozdov ni v lastništvu, saj je nji-

hova naravovarstvena vloga zavarovana z drugimi zakoni. Oblast bi lahko brez težav razrešila pravne zaplete z lastništvom brez politizacije. Ampak tako pač je. Ponkovška župnija je dobila vrnjenih 6 hektarov gozdov, ki seveda niso moji, temveč so cerkveni in služijo za potrebe lokalnega cerkvenga občestva. Lahko bi celo rekel, da zame kot upravitelja fare predstavljajo prej breme kot prednost. Toda predstavljajte si, kako je, če si sicer vezan zgolj na prosijačenje, pa čeprav gre vse za skupnost!

Ste sredi petega desetletja, torej v času, ko človek že razmišlja o bilanci svojega življenja. Ste si izbrali pravo pot?

Poslanstvo duhovnika je svojstveno in moram priznati, da sam v svojo pot nisem nikoli podvomil. Sicer pa za kaj takega tudi časa nimam...

Čas, ki mi ga je g. Herman namenil, je potekel in odslovlil me je po kratkem postopku. Še preden sem se uspel spraviti v avto, je že škrtnil ključ v masivnih župnijskih vratih, utihnila je pesem bele žogice, kot uvod v veručno uro so iz župnišča zazveneli ubrani zvoki klavirja.

F.K.

Petra Svetina - Prešernova nagrajenka

Vsako leto se na Univerzi študentom - raziskovalcem podeljuje Prešernova nagrada za najboljše raziskovalne naloge. Letos je Medicinska fakulteta podelila to nagrado tudi šentjurčanki Petri Svetini, ki je skupaj s sošolkama Alenko Simonič in Andreo Užmah predstavila raziskovalno nalogo z naslovom Evalvacija hospitalnega zdravljenja odvisnih od alkohola. Naloga, ki so jo dekleta izvedla pod mentorstvom asistentke mag. Zdenke Čebašek - Travnik, zajema prvo tovrstno raziskavo v Sloveniji in tako predstavlja vir koristnih informacij, ki so hkrati uporabne tudi za primerjavo z izkušnjami drugih držav.

Petra, kako si pravzaprav dobila idejo za takšno raziskavo?

Trenutno obiskujem zadnji letnik Medicinske fakultete in že v četrtem letniku so se za nas začele praktične vaje na različnih oddelkih v bolnišnici. Takrat smo bili tudi ves mesec na psihiatriji in delo na tem oddelku me je resnično prevzelo. Ob koncu meseca nam je mag. Travnikova, ki je s svojim navdušenjem zanetila radovednost tudi v nas, ponudila možnost raziskovalnega dela. Po premisleku smo se s prijateljicami odločile, da se zadeve resno lotimo.

Zakaj ravno odvisnost od alkohola?

Naša država spada med takoimenovane "mokre" države, kar pomeni da popijemo precej alkoholnih pijač. Ocenjuje se, da popije vsak Slovenec v enem letu povprečno 17 litrov čistega alkohola, kar ni majhna številka, zlasti še, če pomislimo, da se povprečje računa na vsakega prebivalca, torej tudi na novorojenčke.

Od leta 1990 - 1995 je bilo spremljanih 2000 pacientov (odvisnih od alkohola), ki so odgovarjali na razne vprašalnike, vendar teh podatkov ni nihče obdelal. Tako v bistvu ni bilo v Sloveniji narejene še nobene raziskave, kakšna je sploh uspešnost zdravljenja alkoholikov. Tema nas je zanimala in zastavile smo si delovni plan. Na ok-

toberskem 1. slovenskem kongresu odvisnosti smo že predstavile prve izsledke. S celotno nalogo pa smo zaključile konec januarja 1997 in jo predstavile na Kongresu študentov raziskovalcev.

Nam lahko zaupaš nekaj izsledkov iz svoje naloge?

Ja, osnovni namen naloge je bil oblikovati bazo podatkov o hospitalno zdravljenih bolnikih z diagnozo "Odvisnost od alkohola". Vprašalniki so bili izpolnjeni za vse bolnike, ki so se v letu 1991 zdravili v

hospitalnih programih vseh ustanov za zdravljenje odvisnosti od alkohola v Sloveniji. Ugotovili smo, da je večina bolnikov moškega spola (79,5%), ki so v povprečju mlajši kot bolnice ženskega spola (40,6 let). Večina zdravljenecv je poročenih. Trajanje zdravljenja je v povprečju okrog 72 dni, najdaljša doba hospitalizacije je v Ormožu in najkrajša v Mariboru. Zanimivo je, da se ženske za zdravljenje odločajo predvsem zaradi problemov v družini, medtem ko se moški odločajo za to zaradi pritiska na delovnem mestu.

Kazalci Svetovne zdravstvene organizacije za področje škodljive rabe alkohola pokažejo, da je Slovenija med 44 evropskimi državami po incidenci: alkoholnih psihoz na 5. mestu, kroničnih jetrnih boleznih in ciroz na 6. mestu, prometnih nesreč na 2. mestu in prometnih nesreč zaradi alkohola na 4. mestu (med 30 evropskimi državami).

Zelo navdušeno govoriš o medicini. Si torej ena izmed tistih, ki že od mladih nog ve: Ko bom velika, bom zdravnica"?

Res sem že od majhnega ves čas govorila, da bom zdravnica in ta želja mi je nekako ostala. Tako sem se odločila za Srednjo zdravstveno šolo in kasneje tudi za študij medicine. Veliko se smejem in zelo rada delam z ljudmi, se pogovarjam z njimi in mislim, da je tudi to eden od vzrokov, zakaj sem se odločila za poklic zdravnika. Pred kratkim sem zaključila tudi s prakso v zdravstvenem domu v Šmarju pri dr. Čakšu, kjer sem bila zelo zadovoljna. Delo s pacienti, obiski na domu, vse to mi je zelo všeč.

Študij medicine vsekakor ne moremo uvrstiti med lahke. Kakšen vtis je pustil na tebi?

Prvi letnik je bil vsekakor šok. Zelo veliko je kolokvijev in izpitov, kar pomeni da se je treba precej učiti. Kljub vsemu sem si še vedno vzela čas za prijateljice in preživela počitnice na morju, na smučanju...Dostikrat je bilo težko, ko sem se morala učiti, drugi pa so se zabavali, vendar mi ni žal. Mislim, da bi se še enkrat odločila enako. Sploh sedaj, ko imamo praktične vaje na psihiatriji, nevrologiji, kirurgiji, kar me zelo navdušuje.

In kaj nameravaš po študiju?

Pravzaprav še ne vem čisto zagotovo. Rada bi ostala v Šentjurju kot splošni zdravnik, če bom imela možnosti za to. Na prvem mestu je vsekakor specializacija, a še ne vem v čem. Rada bi si nekoč ustvarila tudi družino, kar pa seveda ni odvisno samo od mene. Časa je še dovolj.

Hvala za pogovor.

Barbara Gazvoda

"Nič nismo storili za pacienta, če se mu nismo zahvalili, da ga lahko zdravimo!"

Ta citat iz slavnostnega nagovora direktorja celjske bolnišnice Fakina ob otvoritvi Centralnega operacijskega bloka in oddelka za intenzivno nego - zgodila se je v petek,

22. maja - mi je šel do živega. Že nekajkrat sem namreč bil v bolnišnici, pa se mi kaj podobnega niti približno ni nikoli zgodilo. Da je prav odnos do bolnika nevroalgična točka našega zdravstva, seveda ne le celjskega, se je dalo razbrati tudi iz

nagovorov ministra Jereba in opata Kolška. Prvi je poudaril, da smo do sedaj vlagali v prostore, treba pa bo pričeti vlagati v ljudi, drugi pa se je izrazil bolj poetično, da je potrebno bolnišnici vdihniti dušo.

Sicer pa je slavnost potekala v prisotnosti vseh, ki v slovenskem in regijskem zdravstvu in politiki nekaj pomenijo. Med njimi je bila kar vrsta Šentjurčanov, tako da sem se ob bogatem ruskem šanku in ob podpori modrega pinota počutil med njimi čisto domačega. G. Arzenšek, direktor firme Alpos Meding d.o.o., ki je bila dobavitelj medicinske opreme v skupni vrednosti 11 milijonov DEM, in strokovni vodja Splošne bolnice Celje Štefan Tiselj, sta bila tudi med slavnostnimi govorniki.

Z otvoritvijo Centralnega operacijskega bloka, v katerem je na površini 3000m² 5 naj sodobnejših operacijskih dvoran, 22 postelj v intenzivni negi, vrsta sodobnih mobilnih diagnostičnih aparatov, računalniški nadzor vseh prostorov, sterilizacija in še kaj, se je celjska bolnica uvrstila med najboljše opremljene slovenske bolnišnice.

Skupaj!

Dve banki sta se odločili za tesnejše sodelovanje in povezovanje, da bi bili skupaj uspešnejši.

Nastala je nova bančna skupina.

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

HMEZAD BANKA

ŽPZ Skladatelj Ipvavce je gostoval na Češkem

Prve dni letošnjih prvomajskih počitnic je ŽPZ Skladatelj Ipvavce preživel na gostovanju v Jirkovu na Češkem. Pevke smo bile gostje tamkajšnjega Komornega ženskega zbora, ki nas je obiskal prejšnjo jesen. Na pot je šlo 28 pevk, zborovodkinja, pianistka Andreja Galuf in predstavnik občine Edi Peperko s soprogo. Ko smo po dolgi oblačni vožnji prispeli na cilj, se nam je skoraj stožilo po Jurjevi reviji, ki se je v tistem trenutku odvijala doma. Naslednji dan smo nastopile najprej pod starodavnimi oboki chomutovskega kulturnega centra, nato pa še na celovečernem koncertu skupaj z domačim zborom. Gostiteljice z dirigentom Jaroslavom Cyrusom so nam čestitale k napredku, ki smo ga dosegle v času od našega šentjurskega srečanja. Obiskala nas je tudi predstavnica naše ambasade v

Pragi. Družabno srečanje, ki je sledilo koncertu, nas je povežalo v prijateljstvu. Dogovorili smo se, da se še srečamo. Poseben prispevek za splošno dobro voljo ima dr. Andrej Rozman, ki je s svojimi prevodi poskrbel, da naši pogovori niso bili suhoparni.

Naslednje jutro smo se poslovile, zadovoljne tako z nastopom kot z veliko pozornostjo, ki smo je bile deležne. Sprehod skozi Prago je lepo zaokrožil naše potovanje in niti aprilsko vreme niti utrujenost nas nista mogla odvrniti od sproščujočega kresanja vicev, ki nas je spremljalo vso dolgo noč do doma.

Dodam naj še sporočilo: letnega koncerta v maju ŽPZ letos nima, ker nameravamo v jeseni s slavnostnim koncertom počastiti dvajseto obletnico ustanovitve zbora. Vse naše zveste prijateljice pozdravljamo, vsem pevsko talentiranim Šentjurčankam pa sporočamo, da so vrata k zboru vedno odprta.

Emilija Kladnik Sorčan

Pesmi Majde Rezac

Prevorje, moj kraj

V deželi Kozjanski je pravljnični kraj,

ga strma pobočja krasijo in hoste in gaj.

Na vrhu pobočja pa cerkev stoji,

Prevorje ziblje in varje vse dni.

(Majda Rezac)

V soboto, 10. maja, se je v OŠ Prevorje zbralo za ves razred in še več ljudi, da bi prisluhnili osebni izpovedi domače pesnice Majde Rezac.

Gospa Rezac, ki se je po desetih letih službe poročila na kmetijo in je danes mati treh otrok, je v svojih pesmih za vedno ostala užaloščena hči, zaznamovana z zgodnjo smrtjo svoje matere. Ta izguba je tudi prvi vzrok in začetek njenega pesništva. Majda v svojih kasnejših pesmih razkriva tudi izrazito željo po zaobjemanju življenja z vsemi čuti, dojemljivost za preproste radosti vsakdana, ljubezen do domačega kraja in - kot se za veselo kmečko dekle spodobi - hvalo kruhu in vinu. Kljub pestrosti in veselosti njene pesniške zbirke Mavrica življenja, se zdi kot spomenik materini

ljubezni in proslavitev treh zanjo najpomembnejših stvari: vere, upanja in ljubezni.

Majdine pesmi sta brali študentki Aleksandra in Mateja, odmore pa so zapolnili gospa Štefka s citrami, kitaristka in pevka Barbara in njen bratranec Raf Zupanc, ki kot glasbenik uspešno nastopa tudi na slovenski sceni. Prijeten večer sta s humorjem začinila Grega Bezenšek in Marjan Mastnak s Forami za jurja. Prireditve je od začetka do konca vodila Marija Frece. Obiskovalci so vsem skupaj navdušeno zaploskali.

E. K.

Upokojenci - ribiči

Pri DU Šentjur smo 28. aprila ustanovili tudi ribiško sekcijo. Njen namen je organizacija ribiških tekmovanj s sekcijami sosednjih društev, zlasti pa z njo želimo popestriti delovanje društva in ribičem omogočiti srečevanje s prijatelji in znanci iz sosednjih revirjev.

Ustanovni sestanek smo imeli v gostišču pri Anici Lesjak v Slivnici, ki nas je tudi podkrepila zokusnim narezkom. Za vodjo sekcije smo za nedoločen čas izbrali Iva Skočiča, ki je obljubil, da bodo dogajanja ob vodi pestra.

DU Šentjur

Letovanje v Savudriji

Zveza prijateljev mladine Šentjur organizira v času od 30. julija do 9. avgusta in od 9. do 19. avgusta letovanje šolskih in predšolskih otrok v Savudriji. Polna cena desetdnevnega letovanja je 35 000 SIT, ki pa se bo s sklepom posebne komisije DPM, ki bo pokrila razliko, bistveno zmanjšala.

Otroci se lahko prijavijo pri svojem razredniku ali vzgojiteljici v VVO.

Kako sem zmagala

Veselošolci, ki smo se prebili skozi prvi krog razrednega tekmovanja, smo se zbrali na tekmovanju drugega kroga v OŠ Dramlje.

Pred začetkom tekmovanja so nam kri ohladili učenci glasbene šole iz Šentjurja, potem pa se nam je adrenalin povzdignil do najvišje stopnje, ko smo dobili teste. Ne vem, če mi je čas kdaj že hitreje minil kot tistih štirideset minut, ki smo jih imeli na razpolago za reševanje. Začuda sem se kar naenkrat znašla v učilnici sama z nadzornima učiteljicama. Požvižgala sem se na vse in še enkrat pretuhtala ter tako porabila ves čas, ki je bil na voljo.

Medtem ko so učitelji popravljali teste, smo se veselošolci okrepčali z malico in se zabavali ob glasbi.

Kmalu je prišla mentorica Majda Pinter - Zelič po Andreja Salobirja iz naše šole. Nekaj minut za tem je prišla še pome. Bila sem prepričana, da je nekaj narobe, a sem presenečena zvedela, da sem osvojila prvo mesto. Saj sem komaj verjela svojim ušesom. Z Andrejem sva pač imela srečo.

Upava, da se bova v imenu učencev šentjurske občine dobro odrezala tudi na državnem tekmovanju. Enako želiva tudi drugima dvema zmagovalcema iz naše občine.

Katja Kladnik, OŠ Slivnica

Florjevanju ob rob

Minil je god sv. Florjana, ki so ga tudi letos pri nas počastili s "petjem pod oknom".

Bilo je to v lepi noči z 2. na 3. maj, ko je donela fantovsko - moška gasilska pesem in božala tišino večera. Za trenutek se ustavi čas, zaživi preteklost, ko se v hiši prižge luč, se zasliši pozdrav, pesem... in že je na vrsti pričakovanje naslednje domačije. Spanec v tej noči nima svoje moči.

Moram pa reči, da te idile nismo bili deležni vsi, še člani gasilskega društva ne. Mimo mnogih hiš, ki so prav tako preživljale ta večer v pričakovanju, se je gasilski avto peljal na da bi se ustavil. Je hitel samo k izbranim, zaslužnim, bogatim?

Tudi tu se dela razlika.

Škoda. Morda bi takšne obiske domače pesmi lahko imeli večkrat na leto, ali pa si vsaj razdelili rajone. Kakorkoli že, v imenu vseh, ki smo bili pozabljeni, vam dragi tovariši gasilci želim veliko uspehov! Vsem nam, pozabljenim, pa sta bila v uteho naslednje jutro spomladansko sonce in kukovička, ki je vsem brez razlik zapela svoj večni ku - ku, ku - ku.

Ivanka Uduč

Obvestilo

Glasbena šola "Skladatelj Ipvavcev" Šentjur obvešča, da bo vpisovala v GLASBENO PRIPRAVNICO in MALO GLASBENO ŠOLO od 2. do 6. junija med 7. in 16. uro v pisarni Glasbene šole.

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Robert Gubenšek in Erika Žibret iz Dobja pri Lesičnem, Branko Bevc s Presečnega in Nataša Koprivc iz Hruševja, Franc Bobik iz Pristave in Marjana Gorenak iz Cerovca, Slavko Kresnik in Melita Kovačič iz Šentjurja, Oset Simona iz Lopace in Zvonko Tovornik iz Voduc, Ivan Romih iz Vodruža in Romana Močnik iz Šibenika, Iztok Durakovič in Karmina Vogrinc iz Golobinjeka, Bogomir Brložnik in Rabuza Nada iz Šentjurja, Peter Kladnik iz Javorja in Brigita Lavbič iz Laz, Boštjan Hrustl iz Žalca in Helenca Malgaj iz Šentjurja, Miran Bukovšek iz Laške vasi in Andrejka Gajšek iz Črnoalice, Albert Kovačič s Ponikve in Marija Kolar iz Lokarij.

Umrli so:

Amalija Pšeničnik (83) iz Ostrožnega, Antonija Lužar (89) iz Šentjurja, Ivan Burič (60) iz Šentjurja, Neža Vovk (80) s Kamenega, Anton Zdolšek (83) iz Slatine, Neža Jošt (92) iz Marija Dobja.

Odkupujemo delnice različnih podjetij in skladov. Pokličete nas lahko tudi ob sobotah in nedeljah. Telefon 0601 43 714.

Vesel sem Šentjurskih novic

Naneslo je, da sem v Loki pri Žusmu v zasebni trgovini Veber lahko kupil Šentjurske novice. V Šentjur zahajam bolj redko, tu in tam na Mejo ali v Knjižnico, na Občino ne, ko pa župana nikoli ni doma. Biti poslanec in župan je težko. Prav bi bilo, da se vsakdo odloči za poslanca ali župana - dvojniki nikoli niso kaj prida postorili za občino, kar je dobro prepoznavno iz preteklosti. Sicer pa sem vesel še za nekaj: imate dobre literature. Trije so včlanjeni v naše pokrajinsko Združenje pisateljev in publicistov Štajerske, Koroške, Pomurja, priključili se bodo še štirje. Tako je prav. V njem so tudi ljudski pisci, ki jih na Kozjanskem ne manjka. Anica Hvalec, Ivanka Klepec, Tanja Planko (izjemna mlada pesnica, v jeseni bo izšel njen prvenec). Izgleda, da bosta Hvalčeva in Klepčeva skupaj izdali prozo, Hvalčeva pa tudi pesnitev o Rifniku.

V jeseni se vidimo v Ipvavčevem muzeju, ko pridejo pisatelji s Štatenberga na obisk...

Milan Štancer, predsednik Združenja pisateljev in publicistov Štajerske, Koroške in Pomurja

Boži Štupar v spomin

Šentjur je spet revnejši za eno izmed dragih in uglednih osebnosti: v sredo, 30. aprila smo se na šentjurskem pokopališču za vedno poslovili od naše prijateljice in znanke magistre Bože Štupar.

V Šentjur je prišla pred tremi desetletji iz obrobja Kamniškega polja. Tako kot prej že ničkolikokrat je tudi tu pri nas začela znova, iz nič, z le njej lastno vedrino in samozavestjo. Desetletja je bila takorekoč zaščitni znak šentjurske lekarne, vedno pripravljena na razgovor, vedno pripravljena pomagati z razumevanjem in ne le z zdravili. Njen optimizem, ki ga je zmogla vsak dan tako za svojim pultom v lekarni kot na cesti ali doma, je bil nalezljiv in večten. Tudi potem, ko je mnogo prezgodaj izgubila soproga in jo je življenje postavljalo dan za dnem pred nove preizkušnje, je ostala naša Boža, s preudarno milino zrele ženske in filozofskim mirom, ki nas je vedno znova presenečal.

Toda usoda in čas ne sprašujeta po zaslugah. Mnogo prezgodaj je prišla njena zadnja preizkušnja. Vsi, ki nam je neštetokrat pomagala z zdravili in nasveti, smo lahko le brezmočno in nemo zrlji v njen zadnji boj.

Boža, pogrešamo te!

Prijatelji

S policijske postaje

Izsledili ljubitelja božjih kipcev

V prejšnji številki ŠN smo pisali, da so v Hrastju, na Praprotnem in v Doropolju "izginili" trije nabožni kipci. Policisti PP Šentjur in PP Šmarje pri Jelšah so izpolnili dano obljubo in kipci so že na svojih starih mestih. Z ljubiteljema sakralnih predmetov, 25-letnim Danilom R. iz Kozjega in 22-letnim Jožetom P. iz Bistrice ob Sotli, pa se bodo policisti PP Šentjur, PP Šmarje in PP Sevnica pogovorili še o nekaterih drugih podobnih predmetih, ki jih pogrešajo na teh območjih.

Gum ni nikoli preveč

Vsaj tako sta razmišljala Šentjurčana 20-letni Aleš Z. in 19-letni Žiga G., ki sta 29. aprila ponoči z dvorišča trgovine Avto Škorjanc vzela 17 novih in dve rabljeni pnevmatiki. Za sodelavca sta si izbrala 14-letnega S. K. iz Šentjurja, ki je gume pridno naložil v Alešev avto. Vsi skupaj se bržkone niso preveč razveselili patrolje policistov PP Šentjur, ki so se po naključju peljali mimo in povrhu še želeli vedeti, kaj fantje tovorijo. Vsekakor se bodo o celotni zadevi pogovorili na sodišču.

Ključavnica je cenejša

V noči na 27. 04. 1997 je doslej še neznan storilec izpred stanovanjske hiše v Podgrađu odpeljal nezaklenjen moped znamke Tomos, tip APN 6, bele barve in se odpeljal neznano kam. S tem dejanjem je oškodovancu povzročil za okoli 100.000 SIT škode.

Vozil po levi strani

14-letni A.P. iz Planinskega vrha se je dne 07.05.1997 opoldne vozil z neregistriranim motornim kolesom po regionalni cesti iz Planine proti Doropolju. V nepreglednem levem ovinku je vozil po levi strani v trenutku, ko mu je iz nasprotne smeri pripeljal voznik osebnega avtomobila 34-letni Danilo G. iz Doropolja. Kljub trudu voznika osebnega avtomobila, da bi se trčenju izognil, je A.P. s sprednjim kolesom trčil v osebni avtomobil in padel. Ker ni nosil varnostne čelade, je ob padcu močno udaril z glavo ob tla, pri čemer je dobil hud pretres možganov. Z reševalnim vozilom so ga odpeljali v bolnico Celje.

Prevelika hitrost terjala še eno življenje

Dne 11.05.1997 ob 05.45 uri se je na magistralni cesti izven naselja Grobelno pripetila huda prometna nesreča. 20-letni Matjaž S. je vozil osebni avtomobil, v katerem sta bila še dva sopotnika 23-letni Danijel M. in 19-letni Bojan Š., iz Šentjurja proti Grobelnem. Izven naselja Grobelno je v levem ovinku zaradi neprilagojene hitrosti zapeljal na desno bankino, zadel v drsno ograjo in ob njej drsel nekaj metrov. Zatem ga je odbilo nazaj na levo stran vozišča in nato ponovno v drsno ograjo, od koder je po odboju drsel bočno preko vozišča v občestni jarek. S prednjim delom vozila je silovito treščil v betonski propust jarka, pri čemer je vozilo dvignilo v zrak. Z zadnjim delom je pri tem trčil v drog električne napeljave, nakar je vozilo pristalo na strehi, ponovno na betonskem propustu jarka. Poškodbe voznika, ki je vozil brez vozniškega dovoljenja, so bile tako hude, da je na kraju nesreče umrl. Sopotnika sta bila s hudimi telesnimi poškodbami prepeljana v celjsko bolnišnico.

Barbara Gazvoda

Iz policijskega poročila za leto 1996

(nadaljevanje)

Najbrž ne preseneča podatek, da v lanskem letu ni bila obravnavana nobena nesreča na smučišču ali nezgoda v gorah, glede na to da v Šentjurju podobnih prizorišč ni ravno na pretek. Tudi utopitev ni bilo, za razliko od leta poprej, ko je prišlo do utopitve starejšega moškega v Voglajni. Še vedno je bilo obravnavano približno enako število samomorov - 11 (leto prej 10). Kar 10 samomorilcev je bilo moškega spola. Na železnici je do smrti povozilo le eno osebo.

Kriminaliteta

In kako je s kriminaliteto? Leta 1996 je bilo obravnavanih 251 (leto prej 265) kaznivih dejanj, pri odkrivanju in kaznovanju storilcev pa je bila naša PP 68,6% (64,8%) uspešna. Državnemu tožilstvu je bilo tako ovadenih 186 oseb (218), od tega jih je bilo le 5 mladoletnih, kar je precej manj kot v letu 1995 (12). Po kriminaliteti še vedno prednjači Šentjur - center 132 (137), na drugo mesto se je "prebila" Planina pri Sevnici 35 (15), takoj za petami jima sledijo Dramlje 33 (37) in nato po vrsti Šentjur - okolica 25 (28), Ponikva 17 (24), Gorica pri Slivnici 14 (19), Dobje 14 (8), Kalobje 6 (4), Loka pri Žusmu 5 (4), Blagovna 3 (5) in Prevorje 2 (1).

Pri vseh kaznivih dejanjih, ki so bila storjena v letu 1996 na območju PP Šentjur je nastala materialna škoda v skupnem znesku 290.259.949 SIT, kar predstavlja 233% porast glede na leto poprej. V letu 1995 je skupna materialna škoda znašala "le" 87.153.464 SIT. V večini primerov kaznivo dejanje prijavijo oškodovanci sami (135), na drugem mestu pa je presenetljivo že lastna dejavnost policistov (63).

Vsekakor se je na našem področju razpasla gospodarska kriminaliteta, ki je za 100 % višja kot v letu prej - 44 kršitev (22). Vendar se očitno ne splača, saj so policisti pri odkrivanju podobnih kaznivih dejanj kar 93,9% uspešni. Številke so seveda za marsikoga kljub temu vabljive: 17.435.769 SIT škode samo pri poslovnih goljufijah, ki so očitno najbolj "dobičkonosne". Skupno z ostalimi kršitvami nanese skupaj za 18.567.376 SIT škode.

Pri splošni kriminaliteti je bilo obravnavanih 207 (243) kaznivih dejanj, glavnino katerih predstavljajo še vedno tatvine 91 (93), ki pa so vedno večje. Na področju kaznivih dejanj zoper življenje in telo so policisti izrazili predvsem skrb zaradi vedno večje brezobzirnosti storilcev teh dejanj, ki so v glavnem še pod vplivom alkohola. To najbrž potrjuje tudi dejstvo, da je bil v letu 1996 obravnavan tudi 1 (0) uboj na mah.

(se nadaljuje)

Pri sosedovih bodo pa zibali...

(2. nadaljevanje)

Po dolgi in mučni hoji pa sva končno zagledala Kozoletov hlev. Pošteno sva si oddahnili. Doma pa sva najprej odšla na podstrešje po suhe klobase - psu v zahvalo. Pameten pes, ni kaj!

Dobili smo čisto majhnega. Njegova mati je bila čistokrvna nemška ovčarka, ki so jo Nemci po vojni pustili tu. Ime mu je bilo Dojan. Otroci so ga navadili vse sorte stvari, najraje pa je imel mene. Zaupala sem mu lahko vedno in povsod. Vedno sem lahko bila prepričana, da ne bom nikamor padla, da se bom izognila vode in lukenj. Znal je res vse razen govoriti.

In ko je babica dobila svoje lastne otroke?

O, ko sem jaz postala babica, sem imela že velike otroke. Mislila sem, da če sem rodila, pa že vse vem. No pa ni bilo tako. Morala sem na šolanje v tujino. Seveda mi je bilo zelo hudo oditi. Podnevi je še nekako šlo, ker sem se zamotila z delom, ponoči sem pa v glavnem jokala, ker sem se spomnila svojih otrok in predvsem najmlajšega sina, ki sem ga morala pustiti doma.

Koliko let ste potem opravljali to službo?

Več kot 32 let. Bila je to sicer dobro plačana, a zelo težka služba. Bili pa so tudi trenutki veselja; enkrat mi je neka botra prinesla v dar štruco; bila je velika kot kuhinjska miza,

pletana in polna ptičev. Skoraj nisem mogla verjeti kako jim jo je uspelo speči.

A je bilo vsaj babicam v tistih časih prizanešeno s politiko?

Kje pa. Vse po vrsti so silili v partijo. Mene sicer niso dobili, nekatere so pa šle. V Rogaški Slatini je bila starejša babica, ki je pristopila. Pa si je kmalu premislila. Ker je nesla otroka h krstu, kot je bilo v navadi, je morala plačati celo kazen. No in na naslednjem sestanku se je razburila: „Jaz ne bom več v partiji, mene izbrišat! Da bi jaz zaradi tega še v pekel prišla!“

Pa so se kdaj „zgodili“ trojčki?

Pri nas so bili nekajkrat dvojčki, trojčkov pa ne. V času, ko sem bila še v Osijeku pa je neka žena rodila trojčke. Vam povem, da so si bili tako podobni, da sem jih morala med hranjenjem odlagati na drugo posteljo, da jih nisem pomešala.

Enkrat se mi je pa zgodilo, da so se v Ljubljanski porodnišnici matere, ki so izgledale hudo bolne, tako steple za enega otroka, da bi nihče ne verjel, da jim kaj manjka. Potem, ko so dobile vsaka svojega, jim je bilo pa nerodno.

Kaj vas je pri ljudeh najbolj motilo?

Nehigiena. Saj ne vem kako, ampak zdi se mi, da se človeško telo sčasoma navadi vse sorte bakterij in bacilov. Sploh v revnejših družinah so ženske rojevale med umazanimi rjuhami in jaz sem lahko samo v strahu čakala kdaj bodo

dobile smrtonosno sepso. No, pa je niso. V tem tiči verjetno tudi odpornost kmečkemu rodu.

Ja, pa z novinarji imam tudi hecne izkušnje. Enkrat sem bila v ambulanti, pa sem se kar domačo naredila. Tam je bil tudi nek novinar iz Novega mesta. Začela sva se pogovarjati. No ja, on je bolj kot ne spraševal. Jaz sem potem na to kmalu pozabila. Čez nekaj časa pa sin slučajno kupi v Brežicah Krški ali Posavski tednik ali kakor se je že imenoval in začuden pravi: „Ja, madona to je pa ja moja mama!“

Čas z gospo Justino je hitro minil, čeprav sem na koncu imela občutek, da je šele prav začela. Hitro je omenila, da je njena velika želja in cilj napisati tudi knjigo o dolgih letih babištva. Spominov je namreč preveliko, da bi se spomnila vseh naenkrat. To bo zagotovo svojevrsten spomenik življenju, rojstvu, smrti in minljivosti.

Ko sem odhajala, se je v meni mešal občutek občudovanja in še nečesa, čemur bi lahko rekli: „Hvala Bogu za moderno dobo in večino stvari ki spadajo zraven.“ Hkrati pa sem se spomnila neke misli svoje profesorice biologije, ki pojasnjuje zakaj je Bog naprtil rojevanje ravno ženskam. „Če bi namreč rojevali moški, bi ta prvi zagnal tako paniko, da bi človeštvo zagotovo izumrlo, če bi čakali še katerega.“

Saška Teržan

S potepanja po Ameriki

Dobitek v Las Vegasu

Po skoraj desetih dneh vožnje, ogledov in različnih srečanj si človek prav zaželi nekaj sprostitve in zabave. Za to si ne moreš želeti boljšega kot je Las Vegas.

Las Vegas, najhitreje rastoče ameriško mesto, je svetovno znano središče igraništva. Privablja tako profesionalne hazarderje kot mlade pare, ki se tamkaj poročajo. Mnogo pa je tudi dobrih starih turistov. Las Vegas obišče na leto okrog 20 milijonov ljudi, ki mestu prinesejo več kot 4 milijarde dolarjev dobička. Leta 1994 je imel Las Vegas 10 največjih hotelov na svetu. Največji med njimi je gotovo MGM Grand z več kot 5000 sobami. Glede na pestrost in kakovost zabave se mesto uvršča pred vse svetovne prestolnice. Ima 90 000 hotelskih sob, kar je več kot jih imata Manhattan in London skupaj.

Središče mesta predstavlja dva kilometra dolga avenija, od katere se na vsako stran vije dolga vrsta hotelov. Vsak hotel poskuša ponuditi nekaj več, nekaj posebnega, ekstravagantnega. Zamisli za izgled hotelov so arhitekti iskali v filmih, risankah in zgodovinskih legendah. Tako so nastali Aladin, Flamingo, The mirage - kjer se prelepe fontane na dvorišču ob večerih spremenijo v izbruhe vulkanov, Tressure Island - kjer artisti uprizarjajo piratske boje na srednjeveških ladjah. Hotel Cezar s svojo arhitekturo in kičasto opremljenostjo spominja na veličastni rimski imperij, ogromen hotel v obliki piramide je posvečen egiptovski zgodovini. MGM Grand je ves odet v zeleno steklo. V ospredju je ogromna levja glava, ki je hkrati tudi največji vhod v hotel.

Ta že od daleč opozarja, da je hotel last slovite filmske družbe, saj je to tista mrcina, ki zarjove na začetku vsake risanke in filma, narejenega v studijih Metro Goldwin Mayer. Hkrati je zaščitni simbol hotela, ki ga najdeš v igralnicah, restavracijah, zabaviščih in tudi v vsakem stranišču. Hotel je znan tudi po ogromni areni s preko 15 000 sedeži, kjer v zadnjem času potekajo najpomembnejši boksarski dvoboji, drsalne revije in celo rodeo z biki.

Drugi hotel, ki mi je ostal najgloblje v spominu, pa je hotel, v katerem sem živela in preživljala čas kralja Arthurja, ki s svojim znamenitim mečem bdi nad varnostjo gostov. Po tem meču ima hotel tudi ime - Excalibur. Zgrajen je iz dveh mogočnih srednjeveških stolpov, v katerih je 2000 sob in apartmajev, poročna dvorana in več poslovnih prostorov. Stolpa povezuje trinadstropna ploščad, ki jo krasijo številni manjši stolpički z živobarvnimi strehami. Z osrednjo avenijo je povezan z dvignim mostom, ki je tudi glavni vhod. Po debeli in mehki preprogi, s katero so pokrita vsa tla v hotelu, prideš najprej v ogromno igralnico z masivnimi stoli in mizami, za katerimi so v srednjeveška oblačila oblečeni krupjeji in krupjejke. V igralnici je seveda tudi cela vrsta avtomatskih igralnih aparatov, na katerih lahko poskušas srečo že za 50 centov. Za osrednjim igralniškim kompleksom je še igralnica za otroke, kjer se igra za plišaste medvedke in razne druge igrače. Nad osrednjim kompleksom je več restavracij in trgovin ter barov. Vse je zgrajeno in opremljeno v srednjeveškem stilu. Tu lahko srečaš tudi samega kralja Arthurja.

(se nadaljuje)

Barbara E. Leskovšek

Kdor ni nosil še okov...

(9. nadaljevanje)

Jasno pa sem ločeval, kdo so moji pravi "sovražniki".

Čedo, ki je bil le izvajalec, sicer vdan sluga sistema, sicer pa do nas zelo soliden in ki je marsikdaj uveljavljajal celo manjšo represijo od predpisane, je takorekoč prestopil na našo stran. Tako na Peharah pravega "sovražnika", ki bi kakorkoli lahko izzival kljubovalnost ali demonstracijo uporniškega ponosa, sploh ni bilo. Do manjših napetosti je prihajalo le znotraj skupine, ki pa je kot celota, kljub razviti "cinkerski dejavnosti", ohranila svojo nasprotno identiteto.

Zanimivo je bilo, da smo se domala vsi zaporniki čutili nedolžne in več ali manj obsojene po krivici. Tudi tisti, ki je z motiko ubil soseda ali drugi, ki je izpraznil zadružno blagajno. Skoraj vsakdo je za svoje dejanje našel opravičilo, ki mu je zagotavljalo notranjo integriteto. Sledili smo pač svojim nagonom, navadam, načelom, ponosu, le da smo padli v okolja oziroma prilike, ki so bila drugačna, močnejša, pravovernna. Pretesno smo se srečali z drugačnimi navadami, načeli, ponosi... in je počilo.

Moja zgodba je v bistvu podobna sleherni tamkajšnji zgodbi, tudi Jovovi, ki je z neverjetno potrpežljivostjo negoval podhlajenega pujska v svoji postelji, a je pod njegovimi streli padlo na desetine ljudi. "Ne morem reči, koliko jih je bilo. Nobene izbire nisem imel. Preživel je le tisti, ki je streljal bolje in prvi."

Zgodba Jova Krpelja je zgodba za roman, ki ga nikoli ne bo nihče napisal. Ko sem leta 1968 poskušal priti v Pehare na obisk, želel sem srečati predvsem Jova, ga tamkaj ni bilo več. Čedo, ki je še vedno stražaril svojo čredico, je nekaj mencal, da ga ni, da je zbolel. Razumel sem, da je Jovo končal na zaporniškem pokopališču v najodvratnejšem koncu Pehar, kjer sem tudi sam nekoč, enkrat, opravil pogrebniško službo.

Bilo je zgodaj spomladi leta 1965. V zamočvirjeno in s plevelom zaraslo zemljo smo kopali jamo, ki jo je sproti zalivala voda. Na koncu gotovo ni bila globoka niti en meter. Grobo obdelano krsto, ki je bila zaporski izdelek, smo uspeli zrniti vanjo, jo obtežiti in zagrniti. Še zapik nekoliko obdelane deske s pokojnikovo zaporniško številko - in smo šli. Nihče ni zanj pomolil, vsaj glasno ne. Kdo je bil in zakaj je končal na Peharah, ni vedel nihče. Govorilo se je le, da je skušal pobegniti. Po eni verziji naj bi se ubil pri skoku skozi okno, po drugi naj bi ne preživel "vzgojnih" prijemov, potem, ko so ga ujeli. Nihče ni prišel po njegovo truplo, pa so ga dali nam, na Pehare.

Je tudi Jovo ostal na Peharah? Zelo verjetno. Tudi on ni imel nikogar, ki bi prišel ponj.

Jovo je bil partizan, prvoborec, doma tam nekje izpod Grmeča. Skoraj štiri leta se je srečno in goreče prebijal s svojim komandantom Popivodo skozi vse hajke in bitke krvave Bosne. Sreča pa je obrnila hrbet njegovi mladi ženi; v enem izmed mnogih pokolov je končala pod četniškim nožem. Naprej se je zgodba razvijala takorekoč po kavbojskem scenariju, ki v Jovovi sodni dokumentaciji ni imela oprijemljive osnove in bi nazadnje lahko bila tudi izmišljena.

Jovo je zvedel za morilčevo ime in ko je le ta nekoč padel v roke njegovi enoti, mu je Jovo ročno nastavil pištolo na sence.

Nadrejeni so ga uspeli prepričati, da tako seveda ne gre, ker je zločincem potrebno prej soditi, preden se jih pokonča. Epilog je bil takšen, da se je Jovov smrtni sovražnik rešil, prevarani in razbesnjeni Jovo pa dezertiral iz partizanov. To naj bi se zgodilo v jeseni leta 1944. Kaj je Jovo počel do maja leta 1946, ko se njegova zgodba lahko spet zasledi tudi v uradni dokumentaciji, ne vem. Verjetno se je skrival, morda je navezal stike tudi z nasprotno vojsko. Dokazano je, da je maja tega leta našel morilca svoje žene, ga prerešetal z brzostrelko ter izginil nazaj v planine. Tu v sodnih dokumentih spet nastopi premor, dolg tri leta.

Vojna se v Bosni ni končala 45. leta temveč precej let kasneje. Po planinah so se klatile različne oborožene bande in v eni od njih je našel svoje mesto tudi Jovo. Skupina je sprva štela okrog 300 do zob oboroženih mož, imela je celo svojo težko oborožitev in svoja prevozna sredstva. Dolgo so bili strah in trepet tudi za večje enote JLA. Vse pogostejše hajke, v katerih se na obeh straneh ni štel in marsikdaj tudi ne pokopavalo mrtvih, so jih počasi in vztrajno redčile. Jovo je skupno s četniškim poročnikom Kneževićem padel v zasedo, bil ujet in leta 1949 obsojen na smrt.

Morda so zgodbe o grozotah zeniških zaporov izhajale iz tistih časov, kajti Jovova pripovedovanja so bila res grozljiva: pretepi in mučenja vseh vrst, podobna tistim iz zgodb z Golega otoka. Med drugim naj bi preživel tudi neprekinjenih 11 mesecev v zeniških kletih, vklenjen v verige ter čepeč v mlakuži svojih iztrebkov. Gotovo je v svojih zgodbah tudi pretiraval, toda verjamem, da je mnogo povedanega bilo res. Vsekakor pa je bilo res, da je Jovo, ki se je z večino vodilnih iz zaporniške uprave tikal - bili so to njegovi partizanski kolegi - postal ubogljiv in takorekoč vzoren zapornik. Skoraj nerazumljivo mi je bilo, da je po tolikih letih bil še vedno v zaporu, kar pa je verjetno bilo bolj posledica tega, da si za svobodo sploh ni prizadeval, saj zunaj ni imel kam iti niti kaj početi.

Ko sem 11. maja, en dan pred iztekom kazni, iznenada začel pakirati svoje stvari in sem v desetih minutah že sedel na istem kamionu, ki me je pred osmimi meseci pripeljal na Pehare, je bil Jovo nekje na polju. Roko na srce, v vzhičenem pričakovanju svoje prostosti, sem nanj in njegovo usodo trenutno čisto pozabil.

Postopek odhoda iz Zenice je bil podoben prihodu, le da je bil precej krajši. Spet sem šel skozi tisto prazno celico, kopanje, preoblačenje in "generalno čiščenje". To slednje sploh nisem pričakoval, sicer bi se nanj pripravil in ohranil marsikateri spominek na Zenico. Tako pa je prav vse, kar je bilo napisanega z roko, romalo v koš. Celo zadnjo stran v tisti znani rdeči knjižici Kitajske lirike, na kateri sem imel na drobno zapisanih nekaj peharskih naslovov, so našli in jo enostavno iztrgali. Opravljen v svojo vojaško obleko brez opasača in zvezde, ki so mi jo posodili v Neđarićih, s težko potovalko v rokah, v njej je bila seveda tudi moja nesojena angleščina, sem se z radostnim pogledom na široka vhodna vrata Kazneno popravnog doma Zenica poslovil od tega nesrečnega mesta. Sicer pa sploh nisem prepričan, da je bilo zame res nesrečno. V njem sem preživel enega najbolj intenzivnih, po pridobljenih izkušnjah pa tudi zelo plodnih obdobij svojega življenja.

(se nadaljuje)

Lucija

Najprej nekaj prijaznih besedic o našem jurjevanju. Moram priznati, da me je srčno ganilo prizadevanje organizatorjev, da bi zabavali svoje ljudstvo. Že v soboto, pred Tržnico, so nam takorekoč prinesli vse k riti, kot se nekulturno pove po domače: tri pihalne orkestre, dva zabavna ansambla, čuda stojnic s "trompetengoldom", peciva iz kmečkih kuhinj (hvala bogu, ni bilo ravno poceni, in sem si prihranila kar nekaj skrbi okrog celulita), gostinci so nas šopali (za cekine, seveda) - mi pa nič. Kar trikrat sem se vrnila na prizorišče, ker nisem mogla verjeti, da je bilo po dvanajsti uri praktično že vsega konec. In v tistem času še na televiziji ni bilo bogve kaj zanimivega!

Nedeljsko reprizo sobotnega dogajanja pred Tržnico sta rešili dve sveti maši, ki jih je g. Mastnak zvito vključil v program. Vendar je sv. Jurij očitno spregledal njegovo manipulantsko nakano in je takoj po drugi maši z ledenim mokrim pišem razgnal zabave in pregreh željno množico. Le svojemu soimenjaku Juriju Malovrhu je še dovolil, da je povedal "en lep dan vam želim...", zelo raznolikim mažoreticam (nekaj jih je očitno prišlo naravnost iz plenice, druge pa so kazale že celo nekaj ženskih oblin), da so odstopicljale polovico svojega celoletnega vadbenega truda - in že smo vsi premraženi odfrčali vsak na svoj konec sveta. Jurjevanje je bilo končano po hitrem postopku. Pred pravo zimsko ujmo sem se rešila v Gasilski dom, kjer sta dve osamljeni deklici vezli prtičke in čakali občudovanja keksov in rožic željnega občinstva. Razstavo šentjurskega (uvoženega) cvetja in kulinarike sem si ogledala kot sedmi nedeljski obiskovalec, kar pomeni, da sta osamljeni kmetiški deklici res lahko v miru zapravljali svoj enkratni dekliški čas z vezenjem. Saj so bile njune stvaritve čisto šik, toda le kje živijo ti kmetiški šolniki, ki silijo svojo mladež nazaj v dremavico prejšnjega stoletja? Res sta se mi zasmilili v dno duše. Skoraj tako kot prejšnji večer rogisti v zelenih uniformah, ki se imajo sicer za varstvenike narave, jaz jim pa pravim, da so čisto navadni morilci nedolžnih divjih živali. Pod mrtvaško jelenovo glavo so namreč s svojimi trobili tako prodirno pozivali na svoj simuliran morilski pohod, da bi jim tudi mrtvaška jelenova glava nad njihovimi zelenimi klobučki pobegnila, če bi mogla. Ampak poslušalci so bili nad njihovo umetnostjo navdušeni. Očitno pač nisem za ta svet!

Popoldne je snežilo kot na Himalaji in seveda tudi s konjskim sprehodom po šentjurski high street ni bilo nič. To pa je pomenilo velikansko vzgojno - poučno osiromašenje jurjevanja, kajti konjev v živalskih vrtovih nimajo in jih mladež res nima kje spoznati. Zanimivo je, da sv. Jurij tudi ponovitev "konjiade" dva tedna kasneje ni dovolil, saj je dež kot za stavo močil Zgornji trg, medtem ko je v dolini bilo takorekoč suho. Sem pa zaradi dežja dobila priložnost, da sem pod napuščem skrbno prelistala skavtsko zloženko. Navdušila sem se in se nameravala takoj vpisati med

volkuljice, toda ker že prvega načela skavtstva - dolžnost do Boga - zaradi malomarne brezbožne vzgoje nisem prav kapi-rala, je moja skavtska kariera splavala po vodi.

Med tednom sem v skupščinski dvorani na Občini hkrati absolvirala šentjursko turistično karto in naj športnika leta. Ubogi Blaž Kocen, ki je veliko dal na pedantnost, se gotovo obrača v grobu kot vrtavka. Toliko napak, kot so si jih privoščili naši kartografi na eni karti, ni on zagrešil vse življenje. Alpoški krematorij je postal lekarnica (saj res, v lekarnah varijo tudi strupe!), Eurosport Amor, trgovino Nana, znamenitost Akvonu in Andiaвто, ki naj bi bili v neposredni bližini mojega doma, sem tri dni iskala kot nora. Končno sem le kapi-rala, da so se avtorji karte očitno šli nekakšen orientacijski pohod, gnilo jajce ali kaj podobnega, da bi nas pač zabavali. Da, brez dvoma jim je uspelo. Vsaj jaz sem se od srca nasmejala. Ne vem pa, zakaj med znamenitimi Šentjurčani, ki so jim na karti že pred smrtjo ovekovečili njihova domovanja, ni poleg Moserja, Mastnaka, Freceta in še nekaterih redkih srečnežev tudi Lucije? In fotografije bi tudi lahko bile zraven! In s kakšnim občutkom za humor so opisane posebnosti posameznih krajev. Ali ste vedeli, da sta nikoli prav oživela Bukijeva Via historica in pravkar skoteni šolski Jurijev pohod preko Botričnice naši znamenitosti? In da je Rifnik s severne in vzhodne strani takorekoč neprehoden? Če je karta tako smotana tudi na območjih, ki so izven dosega mojega razpoznavanja okolice, potem bo dobro služila svojemu namenu: turist, ki bo slučajno zašel v Šentjur, se ne bo tako zlahka rešil iz spretno nastavljenih zank!

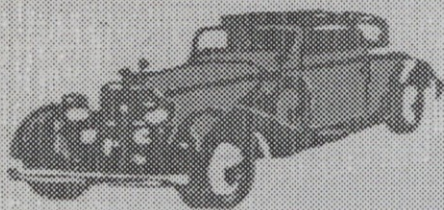
Pri razglasitvi naj športnika pa jo je moj urednik dobil lepo po nosu. Ha, kar naj si misli, da bodo pravi šentjurski športniki, to se pravi tisti, ki na tekmo zaslužijo več, kot so vredne vse tiste nagrade, ki jih je napaberkoval, prišli lepo na Občino in mu jedli z roke. Profesionalni nogometaši, košarkarji in njihovi šefi že dajo nekaj na svojo čast, in se ne dajo kar tako amatersko razvrščati. Ve se, oni so naj in nihče drug! To bi lahko vedel tudi moj urednik, če tega ne vejo tisti na občini, ki jih zalagajo z denarci. Ampak moj urednik se ne sekira preveč - ker je prihranil tri preostale nagrade za športnike leta 1997.

Zakaj je letos ostal Šentjur brez prvomajskih mlajev in kresov, mi je ostalo nerešljiva uganka, ko pa so tisti, ki so nekoč vneto velevali postavljati mlaje, še vedno pri koritu. Naenkrat pa takšen odpor do mlajev in kresov? Morda pa so zaradi skorajšnjega gozdnega referenduma že pričeli šparati pri svojih smrekah?

Eno dobro delo pa sem se ta mesec le odločila napraviti. Usmilila se bom župana Malovrha, ki s klobukom v roki hodi od Poncija do Pilata in milo prosi za prispevek za hruševski podvoz. Vse kar mi bo ostalo od prve štipendije, bo šlo zanj. Tako, pa recite, če nisem v redu!

Vaša Lucija

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/743-393
mobil: 0609 627 924
GSM 041 627 924

TRGOVINA BARV IN LAKOV

Mešalnica avtolakov SIKKENS - MOBIHEL - K.H.

vse vrste razredčil in trdilcev

brusilni papir 3M - SIA

kiti - brizgalni kit - fillerji - prinerji

razni zaščitni materiali

olja - svečke - filtri

Prodaja osebnih vozil - krediti z

9% obrestno mero

Odkup karamboliranih vozil

**NUDIMO
VAM
TUDI:**

rabljena vozila

prenos lastništva avtomobila

splošni servisi osebnih avtomobilov

avtokleparska popravila na ravnalni mizi GLOBALJIG

avtoličarska priprava na sistemu SPANESI

lakiranje avtomobilov v lakirni komori (peči)

OPEL ASTRA caravan 1.92

OPEL KADETT D 1.87

RENAULT 5 1. 90 2x

RENAULT 5 1.93

ŠKODA FELICIA kombi 1. 95

ŠKODA FAVORIT 1.93

NISSAN PATROL 3.3 TD 1.90

PEUGEOT 405 1.92

AUDI 100 1. 86

GOLF 1. 88

LADA SAMARA 1.95

AX 1.94

TIP

LIP A

Šentjur

**PRODAJNI
CENTER
ŠENTJUR**

tel.: 743-582, 743-174, 743-677

NUDI CENJENIM KUPCEM:

široko izbiro sredstev za varstvo rastlin

organska in mineralna gnojila

KAN 1.388,00 SIT/1vr

NPK 12-10-15 1.640,00 SIT/1vr

UREJA 1.799,00 SIT/1vr

NARAVNO ORGANSKO GNOJILO BIOSOL 2.140,00 SIT/1vr

ročna orodja za kmetijstvo in vrtnarstvo

gradbeni material

CEMENT 655,00 SIT/1vr

APNO 520,00 SIT/1vr

MALIT 655,00 SIT/1vr

kolesa "ROČ" otroška, ženska in moška

do 31. maja z 10% popustom

darila za birmance

NAŠE POSLOVALNICE OBRATUJEJO TUDI OB NEDELJAH PO NASLEDNJEM DELOVNEM ČASU:

SAMOPOSTREŽBA ŠENTJUR 1., 3. in 5. nedelja v mesecu od 8.00 do 12.00 ure

TRGOVINA PONIČKA 1., 3. in 5. nedelja v mesecu od 7.30 do 12.00 ure

TRGOVINA PREVORJE vsako nedeljo od 9.00 do 12.00 ure

TRGOVINA LOKA PRI ŽUSMU vsako nedeljo od 9.00 do 12.00 ure

TEHNIČNA TRGOVINA

Termix

Cesta Kozjanskega odreda 87a

Šentjur

Tel./fax: 063/741-329

Trgovina s ponudbo vodovodnega in elektro materiala, ogrevanja, orodja, barv, lakov, gradbenega materiala, keramičnih ploščic, sanitarne keramike, opreme za kopalnice, bele tehnike, akustike in gospodinjskih aparatov.

PONUDBA MESECA:

italijanska kritina VEVA

(kot Kikinda)

77 SIT/kom.

strešna okna VELUX

okna Glin

parket lamelni hrast S

zidna barva 25kg uvoz

betonski tlakovci

betonske cevi Ø 100

in ostale cevi, pokrovi

Biotan zaščita lesa rifuza

vse dimenzije

po tovarniških cenah

1.839,00

2.399,00

1.349,00

7.499,00

ugodno

samo 699,00

Pričakujemo vas

vsak dan

od 7.30 do 18.

in ob sobotah

od 7.30 do 12. ure.

Zastopstvo:

- VELUX STREŠNA OKNA

- fasade TERANOVA

Atletske novice

Na tradicionalnem KROSU DNEVNIKA je med osmošolkami zmagala atletinja AK TrgoHlad Nataša Oset, Janja Polenšek pa je bila med sedmošolkami tretja. Skupno je ekipa OŠ Franja Malgaja zasedla 9. mesto.

Na državnem prvenstvu za osnovne in srednje šole v Štafetnem cestnem teku v Trziču so fantje iz OŠ F. Malgaja (Roženičnik, Šmid, Zupančič) osvojili 4. mesto. Četrte so bile tudi deklice (Omerza, Dremšak, Polenšek). Mojca Stropnik in Jolanda Ambrož sta tekli v ekipi 1. gimnazije Celje, ki je osvojila naslov državnih prvakinj.

V uličnem teku v Slovenskih Konjicah v okviru vseslovenske akcije Veter v laseh - s športom proti drogam, je ekipa OŠ F. Malgaja v svoji kategoriji osvojila prvo mesto. Nataša Oset je zmagala med dekleti, Jaka Zupančič pa je bil drugi med fanti.

Tone Ojstršek je zmagal na mednarodnem atletskem mitingu v Novi Gorici v teku na 1500 m.

OŠ Franja Malgaja brez konkurence

Na osnovnošolskem prvenstvu občine Šentjur v atletiki je OŠ F. Malgaja zmagala v vseh štirih ekipnih konkurencah.

Mlajše deklice: OŠ F. Malgaja 9037 točk, Slivnica 8665, Ponikva 7595, Hruševac 7806, Dramlje 7506, Dobje 6761, Planina 6176.

Mlajši dečki: OŠ F. Malgaja 8860, Hruševac 8282, Slivnica 8175, Dramlje 8095, Planina 7788, Ponikva 6585, Dobje 5934.

Starejše deklice: OŠ FM 13024 točk, Dramlje 12418, Hruševac 11920, Slivnica 11818, Planina 10687, Dobje 9436, Ponikva 9013.

Starejši dečki: OŠ FM 14921 točk, Slivnica 13621, Planina 13068, Dramlje 13055, Hruševac 13054, Ponikva 11907 in Dobje 10884.

Vlado Atrnak

Monika Jevšnik v državni reprezentanci

Na mladinskem atletskem četverboju med Avstrijo, Madžarsko, Hrvaško in Slovenijo je v naši državni reprezentanci nastopila tudi Monika Jevšnik. Monika je v teku na 400 m ter v štafeti 4 x 100 m osvojila 2. mesto.

NK brez navijačev

Šentjurski nogometaši igrajo s spremenljivo športno srečo. Zadnje soboto v aprilu so z lahkotno igro s 3 : 0 gladko odpravili moštvo iz Zagorja, tri dni za tem so prinesli točko iz precej vročega Dravograda, na prvomajsko soboto pa so na svojem igrišču poklekli pred tekmeči s Ptujja (0 : 2). Prav tekma z Dravo je pokazala na slabosti šentjurskega nogometa. Rumeni kartoni so ekipo osiromašili za dva standardna igralca in to na naj bi bil vzrok za precej boleč poraz, ki je Šentjurčane dokončno odpisal kot možne kandidate za 1. ligo. Težke noge domačih nogometašev in poletna igra Ptujčanov proti koncu tekme so pokazali, da Šentjurčani niso zreli za višji razred. In kar je še bolj zaskrbljujoče, domači gledalci takorekoč nemo spremljajo dogajanja na igrišču, pa bodisi njihovi ljubljenci zmagujejo ali izgubljajo. Slišijo se sicer običajne grobe opazke, toda pravega navijanja ni in ni. Na tekmi z Dravo se je celo zgodilo, da so "zapuščene" domačine bodrili navijači gostujočega moštva.

"Prinesi 5000 DEM, pa bomo spet zmagovali!" sem slišal bentiti enega od domačih funkcionarjev.

Ni dvoma, da brez denarja ni dobrega nogometa, toda ali je denar pogoj tudi za dobre navijače?

Šahovske novice

Aprila zmaga Plahuti

Na četrtem hitropoteznem turnirju za prvaka ŠD Lipa je zmagal Plahuta s 5,5 pred Gazvodo, Kolmanom in Leskovškom s 5 točkami itd. Skupno še vedno vodi Gazvoda (22 točk) pred Plahuto (20), Kolmanom (16), Biščanom (11) in Potočnikom (10,5).

Lipa : Vrhnika 2:2

Na državnem pokalnem prvenstvu so se šahisti ŠD Lipa v boju za uvrstitev med 6 najboljših pomerili s ŠD Vrhnika. S favoriziranimi gosti so igrali 2:2, vendar se zaradi zmage gostov na 1. deski niso uvrstili v nadaljnje tekmovanje. Rezultati: Jazbinšek : Justin 0:1, Gazvoda : Praznik 1:0, Drobne : Mikac 0:1, Plahuta : Kobal 1:0.

Trojno zmagoslavje mladih

Na zaključnem turnirju regijske kadetske lige v Rogaški Slatini je med 6 tekmovalci kar trojica članov ŠD Lipa Šentjur na vrhu razpredelnice. Zmagala je Urška Srdić pred Simonom Jernejem in Gregom Srdićem. Uspeh je lep dokaz uspešnega dela z mladimi - za kar imata posebne zasluge Marjan Drobne in Sebastjan Jazbinšek. Tudi skupni zmagovalec je Šentjurčan Simon Jernej pred Urško Srdić.

Prvakinja je Urška Srdić

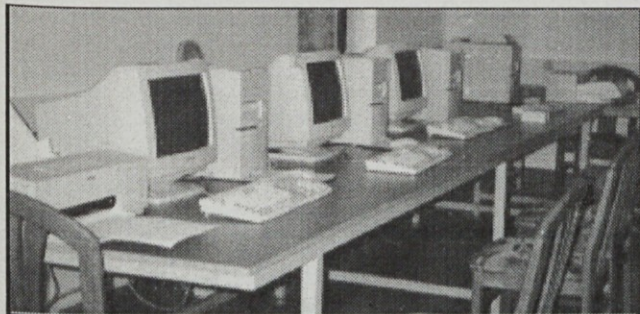
ŠD Lipa Šentjur je pod vodstvom prizadevnega M. Drobneteta organizirala prvenstvo žensk, kar je posebnost v vsej državi. Prvenstva se je udeležilo pet tekmovalk. Zmagala je mlada U. Srdić, ki je ponovno pokazala zobe tudi prekaljeni Veri Jazbinšek. Jazbinškova je zasedla drugo mesto.

"Uspelo" srečanje z Velenjčani

Šentjurski šahisti so se 9.5.1997 pomerili z Velenjčani (Velenjčani so jih gostili na Kolarjevi domačiji nad Dramljami) kar na 25 deskah v konkurenci članov, veteranov, mladincev, krajevne skupnosti in selekciji občine - kjer so nastopili tudi igralci iz Ponikve. V zanimivem in prijetnem tekmovanju so zmagali Velenjčani kar s 170 : 80. Zmagali so tudi v vseh posebnih konkurencah - najtesneje pri članih s 25,5 : 24,5. Dokazali so, da imajo širše zaledje kot Šentjurčani, čeprav za slednje ni nastopilo nekaj boljših šahistov. Za nekatere med njimi (predvsem starejše) bi lahko rekli, da je njihova neudeležba nerazumljiva. Prijateljsko srečanje pa je kljub temu "uspelo".

F.G.

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT.49

								BELGIJA	JAMA V KATERI KOPLJEJO ILOVICO	DENARNA ENOTA V KAMPUČLI	KRAJ NA PRIMORS. (STENA)	OCVIRK ANDREJ	FOSFOR	AVSTRILJSKI PESNIK (REINER)	BIVŠA TOVARNA V CELJU	POLJSKA CVETLIKA	NOVI SVET (KONTINENT)	
								MAROGA, PEGA					POGLAVAR ŠIITOV					
								STADION V BUDIMPEŠTI				PLANOTA NA NOTRAN.						
											BREZALK. PIJAČA						ELEMENT RADJ	
17. ČRKA SLOV. ABECEDE	FILMSKA ZVEZDA (IRINA)	TERITOR. OBRAMBA	POLMER	KRAJ PRI ŠTORAH	VOJAŠKA ZVEZA	SLOVEN. MOŠKO IME	TALJANSKI SPOLNIK				RAHEL VETRIČ							PIJAČA IZ HMELJA
DNEVNI METULJ									PRODUKT GORENJA									3,14
100				UREJEN JAVNI NASAD					VULKANSKI IZMEČEK									ČAR
				DEL TENIŠKE IGRE					OZKA DESKA									ODPRTO OGNJIŠČE
ERIKA AMBROŽ				ČEŠKI PEVEC			LISTNATO DREVO							ČRNA PIJAČA				
				GORIVO ZA ŠTEDILNIKE			PESNIŠKI POLNI STIK							REKA V VELENJU				
18. ČRKA SLOV. ABECEDE	TOVARNA V TRŽIČU						POŠKODBA						PROSTOR ZA PLAKATE					PRVA ŽENSKA
	ŽENSKO IME						BAT						OTOK NA JADRANU					
ŽENSKO IME						SPLET LAS					DEL TELESA							ŠPANIJA
						ZORAN INKRET					JANEZ ISKRA							VIDA CANKAR
DIKTATOR AMIN				LETNI ČAS S SNEGOM					SLIKAR HORVAT									VALENTIN VODNIK
				AVSTRIJA	RIMSKA 100				GRAM									ITALIJA
UREDITEV, POPRAVILO									PREKMUR. SLADICA									

Nagrade za nagradno križanko št. 48 podeljuje FITNESS SCORPION, Seliškarjeva 9, Šentjur. Jasmina Drobne iz Šentjurja dobi mesečno karto z neomejenim številom obiskov, Sebastjan Jazbinšek iz Šentjurja in Vida Pilinger iz Laz pa dobita mesečni karti s tremi obiski v tednu.

S slovesnosti "Športnik leta '96"

Na Jurjev dan je bila v veliki sejni dvorani na Občini slovesna razglasitev najboljših športnikov Šentjurja po anketi Šentjurskih novic. Prijetno prireditev je vodila Martina Ljubej, Edi Peperko, župan Malovrh in urednik ŠN F.Kovač pa so prispevali nekaj vsebinskih misli in visokih besed o pomenu športa. Razglasitve se je udeležilo presenetljivo veliko občanov, kar zagotovo pomeni, da bi prireditev lahko potekala tudi bolj odmevno. Deset prvouvrščenih športnikov je poleg priznanj prejelo tudi lepo okrašene priložnostne nagrade, ki so jih poleg organizatorjev, to je Šentjurskih novic in Občine, prispevale šentjurske firme Alpos, Kemoplast, Lipa, Resevna, Zlatarstvo Gajšek, Elba, Ahac, Trgovina Amon, Volksbank, E - šport in Tolo.

Naj še enkrat naštejemo po izboru bralcev ŠN naše najboljše športnike: Ivan Kukovič, atletika, ženska štafeta AK Trgohlad, nogometaš malega nogometa Zendzianovsky, alpinist Dušan Debelak, atlet Primož Pangerl, košarkar študentskega kluba Grega Kovač, smučar Nani Vodeb, šahist Franc Gazvoda in košarkarja Kemoplasta Knez in Gajšek.

Prireditev je spremljal tudi majčken "škandal", ker se je od nje pravzaprav iz nerazumljivih razlogov (vrstni red naj ne bi odražal

resničnih športnih dosežkov) ogradila Občinska športna zveza. Opazno pa je bilo tudi, da so jo "bojkotirali" tako profesionalni košarkarji in nogometaši kot tudi njihovi funkcionarji.

F.K.

Še ena nesreča za Slivniško jezero

Potem ko ga je zapustila Jezerska kraljica, je Slivniško jezero doletela še ena nesreča: v tajnosti je bil sklican prvi sestanek "odbora jezerske rešitve", ki ga vodi primarij doktor Moser.

O gori in Mohamedu po šentjursko

Ker so šoferji na "cesti smrti" v Vrbnem odločili, da prepovedi levega zavijanja k bencinski črpalki OMV ne bodo spoštovali, so šentjurski občinski svetniki sklenili, da je pač najpametneje to prepoved ukiniti. In so jo ukiniteli.

1. maj - praznik čistega okolja?

Na predvečer letošnjega 1. maja je okrog Šentjurja zagorelo kar nekaj kresov, toda prav nobeden ni bil tisti ta pravi. Šentjurčani so namreč lepo izkoristili priložnost in na ta predpraznični večer brezskrbno sežigali razno dračje in ropotijo, ki se jim je med letom nabirala okrog hiš.

Spet napaka gasilcev

Napravili so jo planinski gasilci, ki so na Florjanovo nedeljo slovesno posvetili kipec zavetnika pred požari sv. Florjana. Že tako komaj pridejo do kakšnega požara, zdaj pa še ta "preventiva"! Toda vsaka stvar je za nekaj dobra: občinski možje bodo gotovo nekaj prištedili z zmanjšanjem gasilske proračunske postavke.

Borcev je vse več

Članstvo borčevske organizacije na Planini se je povečalo za 11 bojevnikov. Verjetno gre za tiste, ki še niso padli v borbi za

samostojno planinsko občino, se pa že lep čas neuspešno borijo z laboratom za njeno ustanovitev.

Ministri niso konji

Ko je v starih rdečih časih v naše kraje zašel kakšen minister, je bil to dogodek za narod: helikopter, policijsko spremstvo, zapora prometa, pionirji z rožicami itd. Skratka, bilo je lepo! Ko se je prejšnji mesec po Šentjurju sprehajal Tit Turnšek, smo nanj lahko naleteli zgolj slučajno. Ta mesec je bil pri nas kmetijski minister Smrkolj. Kot kaže, pa je prišel samo na intimni randi z Osetko in sta le skromno skupaj pomalicala za zaprtimi vrati na Kmetijski šoli, tako da s spektaklom spet ni bilo nič. Je pa zato občinska oblast ljudstvu le ustregla in je svojim podanikom na isti dan namesto ministrskih "kruha in iger" ponudila nekaj parov naravnih "jurjevih" konj. Pa še ti so bili večji del šmarski!

Proračuna ne bo

Občinski svetniki, ki so bili tako neprevidni in so županu zavrnilo njegov predlog občinskega proračuna, so jo dobili lepo po prstih: ker majske seje Občinskega sveta sploh ni bilo, junij je pa tako ali tako že na pol počitniški, bo župan še lep čas trgoval z občinskimi denarci brez njihovih nadležnih pogledov.

Aparat za pospešeno infuzijo

V Šentjurju slabo poznana firma Alpos meding d.o.o. je podarila celjski bolnišnici 20 000 DEM vreden aparat za pospešeno infuzijo. Slišati je bilo, da bi bilo zelo koristno, če bi podoben aparat čimprej podarila tudi svoji matični firmi.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 480

Poslujemo vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 12. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSILOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

**Plačilo možno
na več čekov**

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

**PC
servis**

Računalniški inženiring d. o. o.

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 740-400, 740-125
mobitel: 041 617 947

**Od aprila dalje nas najdete
v novih prostorih na
tržnici!**

Obiščite nas!

ŽALUJKA d.o.o.

Dramlje

podjetje za pogrebne storitve

ko ugasne življenje:

pogrebna oprema in material, prevozi,
urejanje in postavitve mrliške sobe, cvetni
aranžmaji in sveče (dostava na dom),
organizacija pogrebov, urejanje
dokumentacije, posredovanje osmrtnic,
zabval,
izkopi, urejanje grobov

24 ur na dan:

**063/798-332 in
0609/638-194**